

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FERN FRASER

Valentine's
Getaway

Romancing
the

BILLIONAIRE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

MİLYARDERİN ROMANTİZMİ

GİZLİ BİR MİLYARDER VE KIVRIMLI BİR KIZIN ATEŞLİ
ROMANTİZMİ

FERN FRASER

Telif Hakkı © 2022 Fern Fraser tarafından

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Baker Street Revizyonları tarafından düzenlenmiştir.

TATLI TUTKU Nisan'da YAYINDA. Bazı harika yazarlardan on dört yepyeni aşk hikayesi 99c'ye.

Bu ürün sadece kısa bir süre için tüm perakendecilerde satışa sunulacak ve daha sonra sonsuza dek yok olacak. Buradan ön sipariş [verin: https://books2read.com/SweetObsession](https://books2read.com/SweetObsession)

Tatlı takıntıları tarafından tüketilen bu 14 yoğun ve güçlü erkek, sadece hayallerindeki kadınlara boyun eğiyor.

Eğer baygınlık geçirmenize neden olacak sonsuza dek mutlu sonlar ve ayak parmaklarınızı kıvıracak ağızlara sahip erkekler istiyorsanız, doğru yere geldiniz.

Daha önce hiç görülmemiş hikayeler: Sadie King, Mimi Kinley, Megan Wade, Lia Violet, Lana Love, Khloe Summers, Jane Fox, Haven Rose, Fern Fraser, Ember Flint, Brynn Paulin, Barbra Campbell, Ava Quinn ve Ashley Bostock.

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

1. [Allstars](#)
 2. [Ormandaki Ayılar](#)
 3. [Gerçek İtiraflar](#)
 4. [Kız Muhabbeti](#)
 5. [Tekrar buluşuyoruz](#)
 6. [Yaptık mı?](#)
 7. [Dudaklarım mühürlü](#)
 8. [Değerli mücevher](#)
 9. [Rus Ruleti](#)
 10. [Kediler Çantalara Ait Değildir](#)
 11. [Midilli gezintileri](#)
 12. [Sonsöz](#)
- [Galentines Kaçamak Serisi](#)

ALLSTARS

GRIFF

I Big Bear Lodge'da her gün çok satan yazarlardan oluşan bir grubu ağırlamıyoruz. Tesisin sahibi olarak hanımları kendim ağırlamayı planlıyorum ve küçük bir araştırma yapmanın faydalı olacağını düşündüm. Bu yüzden

Arabada dinlemek için bir sesli kitap aldım ve beklediğim gibi çıkmadı.

Şok edici, cinsel içerikli ama ben bağlandım. Kendimi kahramanı desteklerken buluyorum ve bundan sonra ne olacağını öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Big Bear Lodge'un otoparkına giriyorum, motoru rölantide bırakıyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

"Lütfen," diye inliyor, poposunu havada oynatıyor, dokunuşum için umutsuzca çırpınıyor. Bacaklarını iki yana açıyor ve ben onu yalayıp yutuyorum.

Gelen bir telefonun zil sesi anlatıcıyı kritik bir anda bölüyor. Kardeşimin adını gördüğümde yumruğumu direksiyona vuruyorum. Berbat bir zamanlama. Kitabı bitirmek istiyorum ve içimden bir ses kardeşimin telefonunun ne hakkında olduğunu bildiğimi söylüyor.

"Bu acil mi, yoksa sizi daha sonra arayabilir miyim?"

Reid soruyu Darth Vader'ın su altındaki hırıltılı nefesini taklit ederek yanıtlıyor.

"Kes şunu, Reid. Meşgulüm."

"Luke, ben senin babanım. Karanlık tarafta bana katıl." "Hiç komik değil."

"Sadece nasıl olduğunu görmek için aradım. Babam da seni özleyiyor. Aramanı istiyor."

"Ve?" Aramasının özüne inmek için sabırsızlanıyorum. Tüm ağabeyler gibi Reid de damarıma nasıl basacağını çok iyi biliyor. Ayrıca baskı altında hissetmekten ne kadar nefret ettiğimi de biliyor. Midemin çukuruna bir suçluluk duygusu çöküyor. Babam mirasımızla ilgili bombayı patlattığından beri ondan kaçıyorum.

Reid, "Babam taşrada tek başına çok fazla zaman geçirdiğini düşünüyor ve eve dönmeni istiyor," diyor.

Boğazımın arkasındaki safra yükseliyor. "Tahoe taşra değil. Ve hayır, yapamam, çok meşgulüm."

"Sakin ol, Theodore. Yaşlı adamı rahat bırak." Doğum isimimden nefret ettiğimi ve onu hiç kullanmadığımı biliyor. Büyük Ayı'daki herkes bana Griff der. Benim ya da ailem hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Özel hayatım özeldir. Öyle kalmasını istiyorum.

Ben Theodore Jeremiah Griffin, ikinci çocuğum ve bir servetin varisiyim. 500 şirket. Griffin Industries'i büyük büyükbabamız kurdu. Büyükbabamız şirketin servetini üçe katladı ve babamıza devretti. Zincirdeki bir sonraki kişiler ben ve kardeşimim.

Aile şirketi için çalışma teklifini geri çevirdim ve bunun yerine kendi işimi kurmayı tercih ettim. Birkaç yıl boyunca kazandığım temettüleri Big Bear'a yatırdım. Tesis kârlı ve artan tüm fonlar kardeşimin işlettiği hayır kurumlarına gidiyor. Reid'in odak noktası insanlar. Benimki ise vahşi yaşamın korunması.

Aramızda, bir fark yaratmayı umuyoruz. Kendimi ve başkalarını desteklediğimi düşünmek hoşuma gidiyor ama aslında kendimi kandırıyorum. Tüm operasyon aile parasıyla destekleniyor. Hiç de bağımsız değilim ve Reid'in çağrısı, borcu ödeme zamanının geldiğini hatırlatıyor.

Bir yıl önce, şirket avukatları bizi daha önce hiç duymadığımız bir uyarı konusunda bilgilendirdi. Otuz beşinci yaş günümüze kadar evlenmediğimiz takdirde şirketten kar payı alma hakkımızı kaybedeceğimizi açıkça belirtiyor. Aslında tüm mirasımız geçersiz sayılacak ve İngiltere'deki uzak bir akrabamıza devredilecek. Babam bunu biliyordu ama şirket için çalışacağımızı ve zamanında evleneceğimizi umuyordu.

Şans Reid'in yüzüne güldü. Biz mirası öğrenmeden hemen önce hayatının aşkı Maddie ile tanıştı. Onu takip etmek için zamanı vardı ve mihraba giden yolları engebeli olsa da başardılar. Yakında 37 yaşına girecek ve artık yerleşti. Ben neredeyse iki yaş küçüğüm ve zaman benim için tükeniyor. Bir şeyler yapmalıyım ama hazır değilim. Bir karar vermem için baskı altında hissetmekten nefret ediyorum ve para uğruna evlenmeyeceğim. Sadece yapmayacağım.

Aşka gelince? Unut gitsin. İkimizin de göz önünde olmamamızın ana sebebi bu.

Profil. Net servetimizi keşfettiklerinde samimi birini bulmak zor. Ayakları yere basan, sade bir kadına ihtiyacım var. Beni ben olduğum için seven biri ve onu bulana kadar kimseyle ilişkiye girmeyeceğim.

"Reid, işe geç kaldım ama seni sonra ararım." İtiraz etmesine fırsat vermeden telefonu kapatıyorum.

Kapıcı Tim, sürücü tarafındaki cama arabayı sarsacak kadar sert vuruyor. "Hey patron!" diyor. "Neden bu kadar uzun sürdü?" Lobi otoparktan sadece elli metre uzakta olmasına rağmen nefesi kesilmişti. Kenara çekilip arabadan inmeme bekliyor. Bu hafta personel sayımız az. Resepsiyonda bir kişi eksikim var ve kat hizmetlerinde de iki kişi eksik.

"Emerald Bay Yolu'nda bir turist patlak lastiğini değiştirmesine yardım ettim," diye açıklıyorum. Tim'in gözleri şişiyor ve ağzını iki yana açıyor. "Bu olay bir

asfalt yolun kenarında. Sorun değil, tehlikeli değildi."

Omzunun üzerinden bakıyorum, misafir kabinlerine giden patikada kasıla kasıla yürüyen esmer kız dikkatimi dağıtıyor. Onu gördüğüm anda aklıma *bootylicious* kelimesi geliyor. Uydurma bir kelime olduğuna eminim ama uyuyor. Sevimli ve şımarık da bu çekici güzelliği mükemmel bir şekilde tanımlıyor.

"Yazarlardan biri mi?" Çenemi ona doğru eğerek soruyorum. Kadın kaldırım taşlı yolda kayıyor ve dengesini yeniden kazanırken kıvrımları sallanıyor. Az önce dinlediğim grafik, dikkat çekici derecede açıklayıcı erotik romanın onun kitaplarından biri olup olmadığını merak ediyorum.

"Evet, birkaçı çoktan giriş yaptı ve bavullarını teslim ettim. Ama resepsiyonda işimiz var, size ihtiyacımız var."

Lobiye girdiğimde bir kaosla karşılaşmaya hazırdım ama ortalık sessizdi. Görünüşe göre telaşı kaçırmışım. Telefon çalmadan önce ofis koltuğumun yüksekliğini ayarlamak için ancak zamanım oluyor. Bilgisayar ekranı kapalı ve aramanın hangi odadan geldiğini anlayamıyorum. Ahizeyi kaldırmadan önce derin bir nefes alıyorum. "Big Bear Lodge, nasıl yardımcı olabilirim?"

"Merhaba, kapı kapanmıyor. Lütfen biri tamir edebilir mi?" Arayanın sözleri boğuk, sanki ahize dudaklarından çok uzakta ya da kazağının altına tıklmış gibi. "Kabin kapısını kastediyorum."

"Evet, tabii ki. Hangi kabindesiniz lütfen?" Soruyorum ve hat çalışıyor. Bahçıvan Harry boğaz enfeksiyonu yüzünden bir hafta izin almış, yani kapıyı kendim tamir etmem gerekecek.

Bir şey söylüyor ama ne dediğini anlayamıyorum. Hat cızırdıyor ve hoparlörün üzerinden bir şey sürükleniyormuş gibi ses geliyor.

"Alo? Orada mısınız?" diye sordum. Acaba yazarlardan biri mi? Ona 'Büyük Ayı'ya Hoş Geldiniz' konuşmasını yapmak istiyorum ama beklemek zorunda.

"Teşekkür ederim. Altıncı kabin. Emerald Lee," diyor arayan ve kalbim küt küt atıyor.

Arabada dinlediğim onun kitabı. "Evet, hanımefendi. Sorun değil. Birazdan orada olurum."

Ağzım pamukla doldurulmuş gibi kuruyor ve kollarımdaki tüyler diken diken oluyor. Vay anasını. Onu başka bir yere yerleştirmek söz konusu bile olamaz. Tesisteki tüm odalar dolu.

Kulübesini ziyaret etmeden önce internette biraz araştırma yapmak için birkaç dakikam olduğunu fark ettim. Web sitesini bulmak kolay ve karşılama sayfası bana ihtiyacım olan her şeyi veriyor.

Hay sikeyim. Bu o. Otoparkta gördüğüm çarpıcı esmer.

Çok satan aşk romanı yazarı Emerald Lee, altın kalpli, edepsiz konuşan kahramanlara bayılıyor. Romanları New York Times, USA Today ve Wall Street Journal Bestseller Listelerinde yer aldı ve dünya çapında satışa sunuldu. Emerald yemek yapmayı, köpekleri ve 80'lerin müziğiyle dans etmeyi seviyor.

Kimsenin gözetlediğimi bilmesini İSTEMİYORUM ve siteden çıktığımdan ve tarayıcıyı kapattığımdan emin oluyorum. Gelen aramaları sesli mesaja yönlendiriyorum, bir sonraki vardiyanın on beş dakika içinde başlayacağını biliyorum. Resepsiyon uzun süre boş kalmayacak.

Kulübeye koşuyorum ve aklıma gelen her yerde alet çantasını arıyorum ama bulamıyorum. Zihnim dönüyor. Yapmam gereken bir iş var ve hanımefendi bekliyor. Sonunda alet kutusunu bir mutfak dolabının içinde buluyorum ve nefesimin altında küfrediyorum.

Verandanın basamaklarını ikişer ikişer inerken aletler metal kutunun içinde şingırdıyor ve takırdıyor. Buz gibi bir rüzgâr beni ürpertiyor ve ceketimi ofiste unuttuğumu hatırlatıyor. Sıcak kalmak için hızlanıyorum, çamurlu yolda kaymamaya dikkat ediyorum.

Kulübesinin köşesini döndüğümde, Emerald'ın kulübe merdivenlerinden geriye doğru yürüdüğünü görüyorum. Ne yapıyor bu kız? Neden göğüslerini sıkıyor ve kendi kendine konuşuyor?

Kendimi röntgenci gibi hissediyorum ve geri çekilmeyi düşünüyorum ama o basamakta tökezliyor. Yeni doğmuş bir tay gibi ayaklarının üzerinde sallanıyor ve başını kaldırdığında gözlerimiz kilitleniyor.

Ürkek, iri gözlü ve kesinlikle hayatımda gördüğüm en güzel kadın.

ORMANDAKİ AYILAR

EMMY

I Tatilde çalışmamam gerektiğini biliyorum ama ortam süper romantik ve hayal gücümü ateşledi. Kar tüm ağaçların tepesini kaplıyor ve manzara nefes kesici.

Benim kulübem diğerlerinden daha uzakta, özel bir cepte yer alıyor. İç mekan, karamel renkli deri kanepeler ve yumuşak gök mavisi mobilyalarla modern rustik bir tarzda döşenmiş. Şöminenin etrafı cilalı nehir taşlarıyla çevrili ve bu etki çok çarpıcı.

Böyle bir yerde yaşamayı çok isterdim ama Orlando'dan geliyorum ve soğuk havayla başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Ormanda neyin gizlendiğini düşünmek beni ürpertiyor ve hava kararmadan önce birinin kapıyı tamir etmesini umuyorum.

Dikkatimi dağıtmak için dikkatimi işe veriyorum. Şu anda devam etmekte olan çalışmam için ateşli bir aşk sahnesi hayal etmeye çalışıyorum. Bir kalemi alt dudığıma vuruyorum ve ilham almak için kulübenin etrafına bakıyorum. Battaniyeye sarılmış bir koltuk minderi yeterince iyi bir dekor olacaktır. Onu aceleyle sarıyorum ve kulübenin izole konumu için minnettar olarak verandaya çıkıyorum. Kimsenin beni duymasını ve yanlış bir fikre kapılmasını istemiyorum. Ne kadar utanç verici!

Sert uzunluğunu karnıma sürttüğünde açlık ve yoğunluk içimi ısıtıyor. Parmaklarım gömleğinin içine kayıyor, sıcak, sert etinin üzerinde çizgiler çiziyor. Beni kaldırmadan önce "Sıkı tutun" diye mırıldanıyor. Bacaklarımı beline doluyorum, o merdivenlerden ön kapıya doğru yürürken ayak bileklerimi birbirine kilitliyorum. Anahtarla uğraşıyor ama dudakları benimkilerden hiç ayrılmıyor.

OOH EVET, tamam bu iyi hissettiriyor. Ama daha fazla bilgiye ihtiyacım var. Tam olarak nasıl aynı anda onu tutuyor, öpüyor ve dev bir ereksiyonla merdivenleri çıkıyor? Kaç basamak var? Kadın önde mi yoksa adam arkada mı çıkmalı?

Bir adam öksürüyor ve boğazını temizliyor. O kadar hızlı dönüyorum ki; bir korku filminde figüran olabilirim. Aman Tanrım, az önce gördü mü? Kahretsin, ne yapıyordum ben? Hatırlayamıyorum. Sahnenin o kadar içindeydim ki gerçeklik duygumu kaybetmiştim.

Bakım görevlisi birkaç metre ötede duruyor, bir eliyle alet çantasını tutarken diğer eliyle el sallıyor. Yastığı kulübenin içine atıyorum ve geri döndüğümde onu merdivenlerin dibinde dikilmiş beklerken buluyorum. Ben en üst basamaktayım ve aramızdaki boy farkına rağmen göz göze geliyoruz.

"Emerald Lee?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum, yüz ifadesini taklit etmek için farkında olmadan bir kaşımı kaldırıyorum. Kitabımdaki kahramanla hemen hemen aynı boyda. Aynı boy, aynı büyük kaslar. Aslında, kafamdaki sahneyi canlandırmama yardımcı olacak mükemmel bir dublör.

"Emmy," diye kekeleyorum, vücudumun içinde garip bir his olduğunun farkındayım. Sanki biri üreme mevsiminde konservatuardaki tüm kelekleri serbest bırakmış ve onları karnımda yakalamış gibi hissediyorum.

"Griff," diyor gülümseyerek, koyu renk gözlerinin kenarları usulca kırışıyor. Büyükannem sıcak kahverengi gözlerin dürüst gözler olduğunu söylemeyi severdi. Ben de aynı fikirdeyim ve

kitap kahramanlarımın çoğuna. "Kapıyı tamir etmeye geldim." "Harika! Kapanmıyor ve ben de sıcağı içeride tutmaya çalışıyorum." "Ayıları da dışarıda tutmaya çalışıyorum."

Ayılar mı? Hay aksi! Gözlerim faltaşı gibi açılmış ve en kötüsünden korkarak ağzımı açıp kapatıyorum, doğru kelimeleri bulamıyorum.

Griff güler ve "Şaka yapıyorum Emmy. Ayı falan yok."

"Kış uykusuna mı yatıyorlar?" Okulda yeterince dikkat etmediğim için kendimi azarlıyorum. Ayılar kışın kış uykusuna mı yatar yoksa beslenirler mi? Romancelandia'ya o kadar dalmışım ki etrafımdaki dünyadan bihaberim.

"Hayır. Hepsinden kurtulduk ve kafalarını kulübeye monte ettik."

"İğrenç." Elim boğazıma gitti. Kulübede barbarlığın iğrenç kalıntılarını gördüğümü hatırlamıyorum.

"Bu bir şaka." diyor başını sallayarak. Rahat bir sırıtış yüzünü ikiye bölüyor ve gözleri benimkilerle buluştuğunda parıldıyor.

Verandanın basamaklarını ikişer ikişer çıkarken, "Bugünlerde koruma işindeyiz," diye açıklıyor. Aşırı maçoluğu sinir bozucu.

"Çok uzun sürmez, değil mi?" "Hayır hanımefendi."

"Güzel. Yani, seni acele ettirmek istemem ama bir şey üzerinde çalışıyorum ve cazibemi kaybetmek istemiyorum."

"Sorun değil," diyor daha soğuk bir ses tonuyla. İhtiyacı olan aletlere uzanıyor ve çalışmaya başlıyor. Onu gücendirmek istememiştim ama beynimin yaratıcı kısmına erişmek için huzura ve sessizliğe ihtiyacım var. Ve o, farkında olsun ya da olmasın, kesinlikle dikkatimi dağıtıyor.

Verandada bir ileri bir geri yürüyor, kendi kendime mırıldanıyor ve notlar alıyorum. Kafam pelte gibi, kelimeler bir türlü akıyor. Griff'e her bakışımda, kendimi başka tarafa bakmaya isteksiz buluyorum. Kapıyı menteşelerinden kaldırmaya çalışırken gömleği geniş ve kaslı sırtını sıkıca sarıyor. O kadar dikkat dağıtıcı ki.

"Griff?" Arkasını döndüğünde sordum.

"Evet?" Alnından terler akıyor ve istese de daha mükemmel olamazdı.

"Bir kelime söyleyeceğim ve aklınıza gelen ilk şeyi söylemenizi istiyorum. Kelime ilişkilendirme oyunu gibi, tamam mı?" Bir kelime oyununun beynimi harekete geçireceğini umuyorum.

"Elbette," diyor elinin tersiyle alnını silerek. "Kulağa eğlenceli geliyor."

"Baştan çıkarıcı," diye geveledim.

Omzunun üzerinden bakıyor ve bakışlarımla buluşuyor, alnındaki derin çizgilerde açıkça yazılı olan kafa karışıklığı.

"Baştan çıkarıcı için başka bir kelimeye ihtiyacım var." Kahretsin. Umarım ondan yardım istemekle büyük bir hata yapmamışımdır.

"Sıcak," diye cevap veriyor, gözleri işinde. Güzel. Bu gerçekten iyi. Anlıyor. Defterime not alıyorum ve başka bir kelime düşünüyorum.

"Şehvetli," diyorum, etkili olması için sss'yi uzatarak.

"Ateşli," diyor zengin bir bariton sesiyle, içim kıpır kıpır oluyor.

"Belki başka bir kelime. Zaten ateşli dedin," diye kıkırdıyorum.

Bana dönüyor ve omuz silkiyor.

Dolgun dudaklarına bakıyorum ve başka bir kelime öneriyorum. "Tatlı."

"Seksi," diyor tereddüt etmeden. Bana harika malzeme veriyor ama onun yanındayken odaklanmakta giderek zorlanıyorum.

"Rüya gibi," diyorum, kalemim hazır, cevabını yazmayı bekliyorum. Gözleri benimkilerle buluşuyor, sonra göğsüme düşüyor. Dilini alt dudağında gezdiriyor ve başka tarafa bakıyor.

"Dayanılmaz" diyor. Elim titriyor ama sebat etmeye kararlıyım.

"Duygusal mı?" Ben soruyorum.

"Yatılabilir," diye cevap veriyor ve ben nefes nefese kalıyorum.

"Teşekkür ederim. İhtiyacım olanı aldım." Ondan uzaklaşıyorum ve beni duymaması için sesimi alçaltıyorum.

Odaklan Emmy, odaklan, diyorum kendime, diyalogu mırıldanmadan ve sahneyi kafamda canlandırmadan önce.

Bir elimle omzunu kavriyorum ve diğer elimle başının arkasını tutuyorum, açık avucumu boynundan kafa derisine doğru gezdiriyorum. Karanlık odaya yuvarlanıyoruz ve beni duvara yaslıyor.

Hayır, bekle, bu nasıl oluyor? Anahtarla uğraşmıyor muydu? Hayal kırıklığına uğramış bir halde, iki elimi başımın üzerine koyarak sedir kaplı duvara yaslanıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve sahneyi tekrar gözden geçiriyorum.

Metalin metale çarparken çıkardığı keskin ses hayallerimi yıkıyor. Gözlerim hızla açıldı ve onunkilerle buluştu.

"Işıkların da onarılması gerekiyor mu?" diye soruyor ve metal alet kutusuna bir İngiliz anahtarı atıyor.

"Işıklar?"

Ayağa kalkıyor ve tozlu ellerini kot pantolonunun önüne siliyor. "Az önce karanlık bir oda hakkında bir şey mi söyledin?"

"Ah, hayır, üzerinde çalıştığım bir sahne ve onu çözmeye çalışırken sıkışıp kaldım." Gevezelik ediyorum, kelimeler ağzımdan tiz bir gıcırtyla dökülüyor.

"Ben bir yazarım."

"Evet, ve ben -" diye başlıyor, ama onu durdurmak için elimi kaldırıyorum. Neden sözünü kestiğimi bilmiyorum ama tüm kelimeleri tek seferde söylemezsem muhtemelen unutacağım.

"Evet, biliyorum. Bakımdan Griff."

Kaşlarını çatıyor, sonra ellerini ceplerine sokuyor ve bakışlarını yere indiriyor. Oh hayır, onu üzdüm. Çok düşüncesiz ve bencil biriyim.

bir rulo üzerinde. Zavallı adam. Tam bir
aptalım. "Bana yardım ettiğin için çok
teşekkür ederim."

"Elbette," diyor bana orantısız bir sırtış atarak. Yardımsever ve tatlı biri.
"Sizin için yapabileceğim başka bir şey var mı?"

Bir başka çılgın fikirle kafamın üzerinde bir ampul patladı. Ne zararı
olabilir ki? Muhtemelen onu bir daha göremeyeceğim. Denemeye değer.

"Bir sahneyi canlandırmama yardım eder misin?" Gözlerimle yalvararak
soruyorum.

Kabul ediyor ve ben ona ne yapmasını istediğimi anlatırken dikkatle
dinliyor.

Kendimi bir Broadway yönetmeni gibi hissediyorum ve

bitirdiğimde başını sallıyor. "Seni almamı ister misin?"

"Affedersiniz?" Kekeliyorum, sesim iddialı olmaktan çok heyecanlı
çıkıyor. Gözlerimiz kilitleniyor, kalbim çarpıyor ve kıvrımlarıma bakıyorum.

Tereddütlerimi görmezden geliyor ve beni kaldırıyor. İçgüdüsel olarak
bacaklarım kalçalarına dolanıyor ve o kollarında benle verandanın
merdivenlerini çıkarken omuzlarını kavriyorum. Onun gibi bir adamın deri ve
mazot kokmasını beklerdim ama o sabun, yakacak odun ve feromon kokuyor.
Kemer tokası kızlık organlarıma sürtündüğünde sinir bozucu hormonlar
muhakeme yeteneğimi gölgeliyor.

Epik başarısızlık. Buna bir saniye daha dayanamıyorum ama o bırakmayı
reddediyor. Bir eliyle kıcımlı kavriyor, beni vücuduna kilitliyor ve sürtünme
yoğun.

Nefesim kesildi.

İnliyor.

Ve sonra dudakları benimkilerin üzerinde.

Boştaki eliyle başımın arkasını kavriyor ve öpüşündeki tutkuyla neredeyse
ciğerlerimdeki havayı çalıyor. Ve sonra, aniden, beni öpmeyi bırakıyor. Soğuk
hava, ağzının benimkiyle buluşmasının yarattığı sıcaklığı donduruyor ve
ürperiyorum.

"Belki bugünlük bu kadar yeter," diyor ve beni nazikçe yere indiriyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, nefes nefese. Kızlık organlarım karıncalanıyor ve ihtiyaçtan çıldırıyorum.

"Görüşürüz Bayan Lee," diye mırıldanıyor. Bir elini saçlarının arasında gezdirirken merdivenleri hızla iniyor.

"Hoşça kal," diye fısıldıyorum. Tanrım, ne yaptım ben? Görüşüyor muyuz? Çok utanıyorum; alet kutusunu görünce inliyorum.

"Griff! Aletlerini unutmuşsun." Başını çeviriyor ama vücudunu benden uzak tutuyor.

"Onlar için daha sonra geri geleceğim," diye cevap veriyor, nefesi havada puslu bir iz bırakarak.

"Tamam," diye cevap veriyorum, sonra nefesimin altında "Dışarı çıktığımdan emin olacağım," diye mırıldanıyorum. Sonra küçük bacaklarımın beni götürebildiği kadar hızlı bir şekilde kulübeye koşuyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Yeni kilit, menteşeler ya da Griff'in değiştirdiği her neyse, tıklar tıklar çalışıyor. Artık soğuk yok.

Artık ayı yok.

Artık Griff yok.

GERÇEK ITIRAFLAR

I Kabin kapısına yaslanmış, nefes almak için çarpınıyorum. Tüh. Swami Bhumananda'nın yoga inzivasında bana öğrettiği mantra neydi? Adı bu muydu? Bahse girerim gerçek bir swami değildir. O gerçek bir Muhtemelen Kevin adında rastalı bir adamdır.

Sakin ol Emmy, bir nefes al. Bir şey yok. Düşün.

Tamam, şimdi hatırladım. Derin bir nefes ve uzun bir AAAAUUUUMMMMMM.... tamam, bu iyi. Sırada ne var? Evet, hatırladım.

Her nefeste rahatladığımı hissediyorum.... aaaauuummmm... Birkaç nefes sonra, nihayet sakın dalgalar üzerime geliyor ve kendimi daha iyi hissediyorum.

Gürültülü bir vuruş beni şimdiki zamana döndürüyor ve tropik bir Pasifik Adası cennetinde değil, Kaliforniya'da bir kayak kulübesinde olduğumu ve birinin huzurumu bozmak için elinden geleni yaptığını fark ederek hayal kırıklığına uğruyorum.

"Evet?" Oflayıp puflayarak kapıya doğru ilerliyorum. Bu kişiye ağzının payını verdikten hemen sonra müdürü arayıp şikâyetle bulunmaya hazırım.

"Emmy! Orada mısınız?" Arkadaşım Paige'in kusursuz Teksas tınısını tanıdığımda kalbim küt küt atıyor. Havaalanından birlikte gelmiştik ama giriş yaptıktan sonra ayrıldık. İkimizin de yapacak işleri vardı ve bakın nasıl sonuçlandı.

Kapıyı açtığımda sarı bukleler ve odayı aydınlatan bir sırtışla karşılaşyorum. Paige kot pantolon ve üzerinde "Instant Writer, Just Add Coffee" yazan bir sweatshirt giyiyor. Cassia onun arkasından içeri giriyor ve onları gördüğüme o kadar seviniyorum ki patlayacağımı sanıyorum. Paige kendini bana doğru fırlatıyor ve beni sıkıca kavlıyor.

Tatlı, yumuşak dilli Cassia ikimizi de bir grup kucaklamasının içine alıyor. Heyecanla ayaklarımızı yere vuruyoruz ve parmaklarım Paige'in eşofmanının kapüşonuna dolanıyor. Sonra Cassia sahte bir ses tonuyla şöyle diyor: "Şunu hayal edin. Big Bear Lodge, Galentine günü." Hepimiz gülmekten kırıldık. İkisini de gördüğüm için o kadar rahatladım ki gözlerimin dolduğunu hissediyorum.

"Burada sadece biz varız. Hadi bara gidelim," diyor Paige. Kalçalarını küçük bir dansla sallıyor. "Bence Cassia'nın belki biraz tekilanın yüzeye çıkaracağı sırları var."

Sırları olan tek kişi o değil, ama ben kendiminkileri ifşa etmeye henüz hazır değilim. "Hayır, yapamam. Burada kalmam gerekiyor. Bir şey bekliyorum." Griff'le karşılaşmaktan çok korktuğumu onlara nasıl söyleyebilirim? Acaba haftanın geri kalanında odamda kalabilir miyim? Belki oda servisi çağırırım ve hepimiz odamda yeriz.

Cassia elini omzuma koydu. "Ne oldu güzelim? Bir sorun mu var?" Saçları dağınık bir topuz yapılmış ve küçük tutamlar gözlerine düşüyor.

"Şirin çerçeveler, yeni mi?" Konuyu değiştirerek soruyorum. Rahatsız olduğumda bunu yaptığım için benimle hep dalga geçerler.

Paige, Cassia ile bakışır. "Ne oldu? Neden garip davranıyorsun?"

Arkamı dönüp omuz silkiyorum ve masadan bir at biniciliği broşürü alıyorum.

"Emmy?" Paige'in sesi endişe doludur. "Daha önce birlikte geldiğimizde iyi görünüyordun. Odanızda bir sorun mu var?" O

Etrafa bakar ama her şey yolunda görünmektedir. En azından oda düzenli. Kafam karmakarışık ve bedenim, o konuya hiç girmeyelim.

"Şey, vardı," diye başlıyorum, broşürü sehpanın üzerine bırakarak. "Anlayacağınız, kapı kapanmıyordu ve tamirci tamir etmeye geldi." Yemin ederim boğazım düğümleniyor ve 'tamirci' derken sesim gıcırıyor. Başımı kaldırıyorum ve Paige bakışlarımı karşılıyor. Cassia'ya bakıyor ve dilini şaklatıyor. Kan kokuyorlar. Bunu anlayabiliyorum.

"Dur bir saniye," Cassia bakışlarını daraltarak beni lazer gibi odak noktasına sabitliyor. "Kim bu seni düğüm düğüm eden adam?" Arkadaşlarım yan yana durup sanki bir tür mutantmışım gibi beni süzüyorlar, ki sanırım bir bakıma öyleyim.

"Griff. Burada çalışan bakım elemanı. Kapı kapanmıyordu ve tamir edilmesini istedim."

Cassia sanki ben odada yokmuşum gibi Paige'e, "Kızarıyor," diyor.

Paige bilerek başını sallıyor ve kendimi gösterideki bir midilli gibi hissediyorum. "Ve somurtuyor." Dramatik bir nefes alıyor ve Cassia'ya, "Az önce saçlarını mı kabarttı?" diyor.

İstesem de ayağımı yere vurmamak için direniyorum. "Beni kitaplarınızdan biriymişim gibi anlatmayı keser misiniz? Bu çok ciddi!"

"Söz konusu tamirci kulübenize geldiğinde, tam olarak ne yapıyordunuz?" Paige elleri kalçalarında soruyor. Ses tonundan söylenmemiş suçlamalar damlıyor ve bu durumda hepsi doğru.

Cassia gülümser, sonra Paige'e döner. "Biz senin ortaçağ şövalye kitaplarından birinde değiliz. Onu rahat bırak."

"Evet, beni rahat bırak," diye ciyaklıyorum, tırnağımı çiğneyerek. "Elimde değildi."

Paige'in elleri hâlâ kalçalarını sıkıca kavıyor. "Emerald Lee, bu adam seni o kadar azdırdı ki pancar gibi kızardın. Ne oldu? Çıplak falan mıydın? Ne yapıyordun?"

"Bir sahneyi dikte etmek."

İkisi de aynı anda yüzlerini buruşturuyor ve ben de şüphelerini doğruluyorum. "Evet, o sahnelerden biri."

"Yüksek sesle mi?" Cassia başını sempati ile sallamadan önce ciyaklıyor. "Dikte etmek genellikle bu anlama gelir, Cass," diyor Paige. Başımı öyle güçlü sallıyorum ki gözbebeklerim yuvalarında sallanıyor. "Evet,

ve bir yastığı destek olarak kullanıyordum."

Kelime çağrışımı oyunumuzun tüm kirli ayrıntılarını eklemekten sahneyi onlara elimden geldiğince tarif ediyorum. Onlara öpüşme ve sürtünme kısmından da bahsetmiyorum ama gözleri benimkileri arıyor; beni çok iyi tanıyorlar.

Bir şahinin pençelerine yakalanmadan önce kendimi hızla akan bir nehirden atlayan bir balık gibi hissediyorum. Bu kaçınılmaz ama yine de elimden kayıp gitme ihtimali olduğuna inanıyorum.

Paige o kadar çok gülüyor ki düşmemesi için Cassia'yı tutmak zorunda kalıyor. Cassia kıkırdıyor, kendini tutma çabası yüzünden yüzü kızarmış. Benim mutsuzluğuma gülmek için fazla tatlı. "Aman Tanrım, Emmy, o zavallı adam muhtemelen ondan kapını değil lavabonu tamir etmesini istediğini düşündü."

"Lavaboda bir sorun yok."

Paige gözlerindeki yaşları siliyor ve "Altıma yapmadan önce bıraksak iyi olur" diyor. Bana sarılıyor. "Emmy, neden endişeleniyorsun? Çalışmaların harika. Seksi ve otantik. Duyduysa ne olmuş yani?"

"Teşekkür ederim ama her şey çok garipti." Griff'in göğüslerime bakarken dilini alt dudağında gezdirdiği görüntüsü kızlık organlarımın karıncalanmasına neden oluyor ve kıvrınmamaya çalışıyorum.

"Neden başka bir şey sakladığın hissine kapılıyorum? Bir yabancıнын sana kulak misafiri olmasının böyle hissetmen için yeterli olduğuna inanmıyorum." Paige gözlerini kısıyor, cevabımı bekliyor.

Beni çok iyi tanıyor. İtiraf etme vakti geldi. "Bir sahneyi canlandırmama yardım etti."

"Peki sonra ne olacak?" Cassia gözleri parlak ve meraklı bir şekilde soruyor.

"Öpüştük falan," tavandaki bir noktaya bakıyorum. Bu rahatsız edici konuşmayı aklımdan çıkarmak için köşede neden hiç örümcek ağı yok?

"Ondan hoşlanıyor musun?" Paige tepkimi not etmeye özen göstererek soruyor. Onu çok seviyorum.

"Fark eder mi? Ben Florida'da yaşıyorum. Ülkenin öbür ucunda. Ayrıca, bu onunla ilgili değil, benimle ilgili." Sızlandığımı biliyorum ama kendimi dağılmak üzereymişim gibi hissediyorum.

"Ne oldu tatlım? Dök içini," Paige'in ses tonu güven vericidir.

Gözlerim yaşıyor. Cevap verdiğimde, içimden geliyor. "Kendimi sahtekâr gibi hissediyorum. Yaşamak için her şeyi uyduruyorum ama aşk hakkında ne biliyorum ki?"

"Bütün yazarlar kendilerini sahtekar gibi hisseder. Ve sen harika bir yazarsın. Karakterler konusunda öğretilmesi zor bir yeteneğin var" diyor Paige.

"Kes şunu yoksa kafam şişecek ve şu anda çöplükte yuvarlanmaktan mutluyum. Ama demek istediğim bu değil." Oh hayır, işte geliyor. En utanç verici sırrım. Bunca zamandır ortak yazarlardan ve okuyuculardan sakladığım sır.

"Ne oldu güzelim? Belki yardım edebiliriz?" Cassia teklif eder. Yine de yardım edemez. Benim çok özel sorunum hakkında ne yapabilir ki?

"Gülme ama dünya gezegeninde bilinen son yetişkin bakire ben olmalıyım." "Saçmalama tatlım. Vücudunla ne yapacağın senin seçimin." Paige sırtımı ovuyor ve tatlı dokunuşu beni rahatlatıyor. "Belki iyi biridir ve sen de yapabilirsin, bilirsin?" Önerisi karşısında ne diyeceğimi bilemeyerek kaskatı kesiliyorum ama neyse ki Cassia araya giriyor.

"Hayır, doğru adamı beklemek zorunda." Yorumu duygu yüklü gibi. Sanki duygularımla empati kuruyormuş gibi bir noktaya değinmek istiyor. "Ve sen son bakire değilsin. Biliyorsun ben de henüz seks yapmadım."

"Oh," dikkatimi ona yöneltiyorum.

"Annem herkesle yatar," diye açıklıyor Cassia, sesi yumuşak. "Sayamayacağım kadar çok kez evlendi. Birine teslim olup sonumun onun gibi olacağını düşünmek beni korkutuyor. Hayatım için hep onun gibi olmamı içeren büyük bir planı vardı. Aşık olmaktan ve onun haklı olduğunu öğrenmekten her zaman biraz korkmuşumdur."

Annemin hikâyesi farklı, ama onun başına gelenler beni de birini sevmekten alıkoyuyor. Annem zengin bir adamın gayrimeşru kızıymış ve adam onu ve büyükannemi reddetmiş, babalıklarını asla kabul etmemiş. Büyükannem elinden geleni yaptı ama her iki kadın da bu yüzden düşük özsaygıdan muzdaripti. Annem bana hamile kaldığında çok gençmiş ve babam benim varlığımdan bile haberdar olacak kadar uzun süre yaşamamış.

Hayatımı seviyecek fantastik erkekler yaratarak kazanmam şaşırtıcı mı? Gerçek hayat bana erkeklere güvenilmeyeceğini öğretti. Babamdan nefret etmiyorum, o da sadece bir çocuktı, ama büyükbabam? Başıma gelen her kötü şey için suçladığım pislik o. Zengin insanlara güvenilmez; hepsi hak sahibi yalancılardır. Öyle olmayan biriyle henüz tanışmadım ve bunun nedeni de öyle birilerinin olmaması.

"Belki de bir değişikliğe ihtiyacım var," diye ilan ediyorum, berbat durumda olduğumun farkındayım. Hayal kırıklığı içimde kabarıyor ve durumumla ilgili bir şeyler yapmanın zamanının geldiğine karar veriyorum. Doğru erkek yok ya da en azından varsa bile henüz onunla tanışmadım. Beni geride tutan sadece korku.

Paige elini sallayarak odadaki ağırlığı yok sayıyor. "Belki bir margaritaya ihtiyacın vardır... ya da on. Gel biraz yürüyelim. Biraz hava alalım ve kulübede bir şeyler içelim. Bütün hafta odanda saklanamazsın."

Odadan birlikte çıkarken Cassia bana "Seni koruyacağız," diye güvence veriyor. Kollarımızı birleştirip karlı çimlerin üzerinde yürüyoruz. Cassia bana döndü. "Emmy, yeni kitabın için hangi kapak modelini kullanıyorsun? Kovboyum olarak kullandığım gülünç derecede seksi adam mı?"

Paige homurdanıyor, "Onu tanıyorum. Ordu fotoğrafları da çeken seksi erkek canavar."

Paige'e dönerek, "Tanrım hayır, onu yazamam," diye haykırıyorum. "O çok kirli ve ateşli. Onu ikinize bırakacağım. Onunla ne yapacağınızı biliyorsunuz." Şu anda, başka bir aşk romanı yazmak için kendime güvendiğimi sanmıyorum.

"Kes şunu. Onu kesinlikle yazabilirsin!" Cassia kıkırdayarak beni gülümsetiyor.

"Cassia, hikâyedeki iki ebeveyn de öldü mü?" Paige konuyu değiştirerek soruyor. Cassia iç çekip omuz silkiyor, yüzünde kayıtsız bir ifade var.

"Öldüklerini ya da bir yolcu gemisinde emekli hayatı yaşadıklarını düşündüm. Genelde bir karakterin ailesini öldürürüm. Nedenini hiç bilmiyorum." En yumuşak kalpli, en tatlı kızdır ama altında sadist bir katil gizlidir. Neyse ki tüm kurbanları hayali insanlar, yoksa gelecekteki tarihçiler onun tüm zamanların en kötü kadın seri katili olduğu hakkında kitaplar yazacaklardı.

Paige gülüyor. "Ben de aynısını yapıyorum. Acı dolu bir arka plan yaratmanın en kolay yolu bu."

Cassia başını sallar. "Muhtemelen bu konuda bir terapistle konuşmalıyım."

Griff'in bir kolunun altına sıkıştırdığı buz kovasıyla bize doğru geldiğini gördüğümüzde üç kişilik grubumuz durma noktasına geliyor.

Paige, "Aman Tanrım, Emmy" diye mırıldandığında duyamayacağımızı biliyordu. O sallanan bir damızlık. Onunla yatmalısın. Sevgililer Günü'ndeyiz."

Griff hayali bir şapka çıkarıyor ve kitaplarından birindeki bir ortaçağ şövalyesi gibi belinden eğiliyor.

"Hanımlar," diye sırtarak üçümüzü kol kola, yanaklarımız pembeleşmiş bir şekilde süzüyor. "Sadece alet kutusunu almaya geldim."

Cassia kolumu vücuduna daha sıkı çekiyor ve Paige yer değiştirdiğimi hissedince beni de kendine çekiyor. İki farklı yöne çekilmeme rağmen gözlerimi Griff'ten ayıramıyorum.

GRIFF

Emmy beni bir çalışan zannetti ve bu hatayı kamarasına şampanyayı kendim götürerek düzeltmeye niyetliydim. Ancak üç çift göz üzerime dikilince kendimi bir patrondan çok bir bilim deneyi gibi hissettim. Yüzümde bir gülümseme var ama içten içe sanki bir proktoloğa ilk gidişimmiş gibi kıvranıyorum.

"Ve size bunu vermek için," diye şampanya dolu kovayı uzatıyorum. "Yönetimin ikramı."

Arkadaşlarına bakıyor ama yüz ifadeleri nötr kalıyor. Zamanlamamı berbat ettim. Belli ki planları var.

"Teşekkürler," diyor. "Biz dışarı çıkıyoruz ama aletlerinizi alırken kapının yanına bırakmanızın bir sakıncası yoksa çok iyi olur. Teşekkür ederim."

Başımı sallıyorum ve kadınlar yürümeye devam ediyor. Bir yanım dönüp onu kontrol etmek istiyor ama yakalanma riski çok yüksek.

Tatlı, şımarık, kitap gibi güzelliği kalbimi hızlandırıyor ve kanımı güneye pompalıyor. Emmy'yi öpmek tahrik ediciydi ve doğal olarak vücudum da buna karşılık verdi. Alet kutusunu geride bıraktım çünkü arkamı dönseydim kot pantolonumdaki şişkinliği görebilirdi.

Arzunun kanatları beni doğruca onun kapısına götürmüştü ama işler umduğum gibi gitmiyordu.

KIZ KONUŞMASI

T Ertesi gün kulübede kalıp kendimi çalıştığım ikna etmeye çalışıyorum. Ama Griff'in görüntüleri zihnimde uçuşuyor ve sonunda çoğunu hayal ederek geçiriyorum. Dudaklarını dudaklarıma bastırıldığını hayal ediyorum.

Güçlü kolları beni sarıyor ve sert uzunluğunun yumuşak yerlerime baskı yaptığını hissedebiliyorum. Kendimi toparlamam gerekiyor. Sahne değişikliğine ihtiyacım var.

Altı kişilik arkadaş grubumuz akşam yemeği için tesisin restoranında buluşmayı planlıyor. Manzara değişikliğini dört gözle bekliyorum ve duvarlara monte edilmiş ayı kafaları olup olmadığını görmek istiyorum. Kot pantolon, alçak topuklu botlar ve mor bir kazaktan oluşan rahat bir kıyafet seçiyorum. Dumanlı bir farla gözlerimi makyajlıyorum, saçlarımı kabartıyorum ve çok geçmeden kendimi modern zamanların Jackie Collins'i gibi hissediyorum.

Kulübeden kulübeye kısa bir yürüyüş mesafesinde ama hava çok soğuk. Griff'in etrafta olmadığından emin olmak için etrafa bakıyorum ve kulübeye daha hızlı ulaşmak için ekstra uzun adımlar atıyorum. Yemek odası, kütük duvarlı iç mekanı ve vintage tarzı dumanlı cam renkli avizeleriyle etkileyici. Arka duvar boyunca uzun bir ahşap bar uzanıyor ve barın üzerindeki raflarda sıra sıra dizilmiş pahalı görünümlü şişeler bulunuyor. Oda da tıpkı kulübeler gibi huzurlu ve zarif. Burada kendimi evimde gibi hissediyorum. Ya da en azından Griff'le karşılaşmaktan bu kadar endişe etmeseydim ederdim.

Restorandaki atmosfer çok canlı ve Paige'i görene kadar etrafıma bakıyorum. Omuzları gülmekten titriyor ve sarı bukleleri güzel yüzünün etrafında sallanıyor. Arka köşedeki bir kabine sıkışmış durumda. Zoey, Clover ve Mina da onunla birlikte. Onları bir arada görünce acaba buluşma saatimizi mi karıştırdım diye düşünüyorum ama Cassia da burada değil.

Hepimiz birbirimizi gördüğümüz için çok mutluyuz. Haberler üzerine konuşuyoruz ve şampanya boğazımdan biraz fazla kolay geçiyor. Bir sonraki sefer bardağımı doldurduğumda şişenin üçte ikisi boştu. Kıkırdamama şaşmamalı.

Cassia'yı gören Paige'in eli havaya kalkıyor. "Buraya gel!" diye sesleniyor ve Cassia kıkırdıyor. Kahretsin, bu kız çok sevimli.

"Üzgünüm geciktim. Kayboldum," diye açıklıyor. Burnunu kısıyor, bu da gözlüklerinin bir anlığına kaşlarının üzerine kalkmasına neden oluyor. "Buranın iki spor salonu olduğunu biliyor muydun? Tatildegiz. Bırakın iki spor salonunu, kimin bir spor salonuna ihtiyacı var ki?"

Cassia egzersiz yapmaktan nefret eder ama bir içkiye hayır demez ve ben de ona bu konuda yardımcı olmaya hazırım. Yanımdaki boş banka oturuyor ve ben de ona bir shot bardağı uzatıyorum.

"Sana bir shot söyledim," diyorum. Masum görünmeye çalışarak ona yapabildiğim en tatlı gülümsemeyi yapıyorum. Dürüst olmak gerekirse, kendimi olduğumdan daha yaramaz hissediyorum. Yine de biraz pervasız hissediyorum.

"Bir shot?" shot bardağına bakıyor. "Neyden?" diye sorar, kaşlarını çatarak.

"Sıvı cesaret," diye açıklıyorum ve Mina gülerek Cassia'nın yüzündeki garip şoku vurguluyor. "Seksten bahsediyoruz."

Cassia'nın bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum ama gözleriyle buluşamıyorum. Koltuğumda beceriksizce kayıyor, bacaklarımı çaprazlayıp açıyorum. Dikkatimi Paige'e yöneltiyorum.

"Henüz değiliz." Mina kaşlarını sallayarak şımarıklık yapıyor ve hepimizi güldürüyor. "Tek söylediğim, dördünüzün" - beni, Emmy'yi, Clover'ı ve Zoey'i işaret ediyor - "hala V-Kartlarınız varken nasıl ateşli seks yazdığınızı öğrenmek istediğimdi."

Yazdığım ateşli sahne aklıma geliyor, ama kahramanın yüzü Griff'in yüzü. Midem düşüyor ve koltuğumda kıvranarak bacaklarımı diğer tarafa çaprazlıyorum.

"Ben de bunu merak etmiştim," diyor Paige. "Yani, Ortaçağ İngiltere'si ne hiç gitmedim, ama İngiltere'ye gittim ve müzelerde Ortaçağ eserleri gördüm, yani bu biraz yakın."

Cassia elini havada çırpıyor, konuşmadan rahatsız olmuş gibi görünüyor. "Benim bir gülüm ve Javier'im var. Ve porno."

"Gül olmaz," diye inleyen Paige, o berbat oyuncak şeyi ilk aldığı anda başına gelenleri hatırlayarak beni gülmekten kırıp geçiriyor.

"Gül mü?" Clover soruyor.

Şampanya köpükleri burnumu gıdıklıyor ve bir kıkırdamayı bastırıyorum. "Gül için neredeyse bir müdahale düzenlemek zorunda kalıyorduk," diyorum ona.

"Cidden, günlerdir kayıptı. Polisi aramaya hazırdım," diyor Paige. "Sonunda onu tekrar çevrimiçi hale getirdiğimizde ve bize nerede olduğunu söylediğinde, diyelim ki, o öğleden sonra kendim için bir gül sipariş ettim."

"Araştırma amaçlıydı," diye dramatik bir şekilde burnunu çekiyor Cassia, sanki bu yaptıklarını mazur gösteriyormuş gibi.

"Javier kim?" Zoey soruyor.

Cassia kızarıyor ve kimsenin onu duymadığından emin olmak için etrafına bakınıyor. "Ah, o benim pille çalışan erkek arkadaşım," diye açıklıyor, yanakları alev alev yanarken. "Bir isme ihtiyacı olduğunu düşündüm."

"Çığlık atıyor musun?" Clover soruyor ve hepimizi güldürüyor. Tanrım, bu konuşma çok hızlı bir şekilde kirleniyor. Geceye bu seviyede başlarsak, sonumuzun nereye varacağını Tanrı bilir.

"Benimkinin adını Paul koydum," diyor Paige. Paul mü? Garip bir seçim ama merak ediyorum ve başka bir zaman sormak üzere not alıyorum.

"Benimki sadece *Oh Tanrım, Oh Tanrım*," diye anons ediyor Mina. Kahkahalarla uluyoruz ve diğer müşterilerin meraklı bakışlarını üzerimize çekiyoruz.

Garson masamıza gelip siparişlerimizi alıyor ve o gider gitmez Cassia'ya bir shot bardağı daha uzatıyorum.

"Atışını yap." İsteksizce aldı ve inledi. Gören de ondan jilet yutmasını istediğimi sanacak.

"İğrenç, votkadan nefret ediyorum," diye soluk soluğa titriyor. Paige'in yanındaki su bardağını kapıyor ve votkanın tadını yok etmek için yudum yudum içiyor.

"Bir teklifim var," diye geveliyor Mina, oturduğu yerden fırlayıp ellerini heyecanla birbirine sürterek. Gözlerinde muzip bir parıltı var. İki elini sıkıca kalçalarına yerleştirdiğinde herkesin dikkati ona odaklanıyor.

"Dördünüze de bu hafta V-Card'lerinizi kaybetmeniz için meydan okuyorum."

Cassia Paige'in suyunu içerken boğuluyor ve yüzü kıpkırmızı oluyor. Yanağımı avuçluyorum ve kendi yüzümde aldığım alkolle ilgisi olmayan bir alev hissediyorum.

"Aman Tanrım, evet, bu harika, Mina! Bu inziva için mükemmel bir şey. Hepiniz V-kartlarınızı kaybedersiniz ve sonra bize rapor verirsiniz. Eminim biz de barda olacağız," diyor Paige bir başka şamatalı kahkaha eşliğinde.

Gülemiyorum. Öksürüğümü bastırmakla meşgulüm ve sakinleşmek için avucumla göğsüme birkaç kez vuruyorum.

"Ha?" Biraz daha dik oturarak sorguluyorum. Saç telleri gözlerimin önüne düşüyor ve onları savurmaya çalıştığımda sanki ahududu üflüyormuşum gibi ses çıkarıyor.

"Evet!" Mina kendinden memnun bir şekilde "Evet!" diyor. "İşte dostlarım, kirazlarınızdan kurtulduğunuzda hissedeceğiniz rahatlamanın sesi bu."

Cassia başını sallayarak, "Hayır, teşekkür ederim," diye reddediyor.

"Katılıyorum," diyor Clover parmaklarının arasında evirip çevirdiği shot bardağını geri uzatırken. "İsteyeceğim son şey bekâretimi kaybettiğim günü hatırlayacak tek gecelik bir ilişki."

Yalnız olmadığımı bilmek güzel ama Mina kararlı.

Mina parmağıyla beni göstererek, "Ciddiyim," diyor. "Bu inziva hepiniz için mükemmel bir fırsat, ama özellikle senin için." Keşke şu anda masanın altında dev bir delik açılmalı ve beni tamamen yutsa. "Bana kimden bahsettiğimi bilmiyormuş gibi bakmayı kes. Veranda lambanı tamir eden adam."

"Kabin kapısı," diye homurdanıyorum, sanki bir fark yaratacakmış gibi. Şu anda anlambilim kimsenin umurunda değil. Tehlikede olan çok şey var.

"Kapı, ışık, lavabo, kimin umurunda?" Mina gülüyor. "Aynı fark."

Paige homurdanarak, "Eminim senin su tesisatını da tamir edebilir," diye ekliyor. Cassia eğilip şarap kadehini birkaç santim uzağına kaydırıyor. Ama artık çok geçtir. Meşhur kedi çantadan çıktı. En azından yalnız değilim.

"Demek istediğim, adam seksi ve sen ondan hoşlanıyorsun. O burada ve sen de buradasın.

Onu bir daha asla göremeyeceksin, o yüzden hesabı sen yap," diyor Paige.

Orlando altı saatlik uçuş mesafesinde. Belki de haklılar. Kimsenin beni tanımadığı bir yerde gerçek hayat tecrübesi edinmekten zarar gelmez. Ne de olsa Vegas'ta olan Vegas'ta kalır derler. Eminim Tahoe'da da öyledir, ama teoriyi kendim test etme zamanı geldi. Eğer iyi bir deneyimse, bunu daha derin katmanlar eklemek ve kahramanlarımı daha bayıltıcı hale getirmek için kullanabilirim. Kötü olursa, kadın kurgusu yazmaya karar verirsem yine kullanabilirim. Ya da suç kurgusu. Ne şekilde sonuçlanırsa sonuçlansın fark etmez.

Gecenin geri kalanı bir bulanıklık içinde kayboluyor ve yeterince eğlendiğimde arkadaşlarıma iyi geceler dileyip dışarı çıkıyorum. Yüzüme çarpan soğuk hava hissini çok net hatırlıyorum ve umutsuzca beni eve götürmesi için bir Uber çağırabilmeyi diliyorum.

GRIFF

Tüm gözler bu akşam yemek yiyen ödüllü yazarlardan oluşan gürültülü grubun üzerinde. Birbiri ardına şişe sipariş ediyorlar ve ben mesafemi korusam da gözüm üzerlerinde. Özellikle de Emmy'yi. Gecenin sonunda restorandan tek başına ayrılıyor. Kafası karışık ve ayakları üzerinde duramıyordu.

Emmy, bir sarhoşun abartılı özgüveniyle kulübesine doğru ters yönde yürüyor. Yolu tuzlama şansım olmadı ve takılıp düşmesinden endişeleniyorum. Mesafemi koruyorum ama nefesinin altında Uber hakkında bir şeyler mırıldandığını duyabiliyorum.

"Seni evine bırakmamı ister misin?" Ben sorarım.

Sanki bir cin lambasından çıkan bir sis bulutuymuşum gibi bana bakıyor. "Ah, işte bu!" diyor ve güzel yüzü tatlı, orantısız bir sırıtışa dönüşüyor. Soğuk eliyle elimi tutuyor ve benim sıcaklığım da hemen ona geçiyor. Yürürken kenetlenmiş ellerimizi ileri geri sallıyor.

"Nereden bildin?" diye soruyor kulübesine vardığımızda. Anahtarla uğraşıyor ve nefesinin altında mırıldanıyor, serin hava nefesini buğuya dönüştürüyor. Anahtarı parmaklarının arasından kaydırıp kapıyı açıyorum ve bana hayranlıkla bakıyor. Muhteşem, savunmasız ve tuhaf biri. Bir kadında istediğimi hiç bilmediğim her şey.

Ve işte o an kararımı veriyorum.

YİNE BULUŞUYORUZ

E Mmy bana çok fazla içki içmeyen bir kadın gibi geldi. Berbat durumda olmasına şaşmamalı. En kısa zamanda suya, aspirine ve yatağa ihtiyacı var.

Kolu paltosunun koluna dolanıyor ve tek ayağının üzerinde zıplayarak aynı anda botlarını çıkarmaya çalışıyor. Yalpalıyor ve düşmeden önce onu yakalıyorum. Oturma odasına doğru adım atıyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kollarının üst kısmını hızlıca ovuşturuyor.

"Ateş," diyor aniden, çıra ararken kendi ayaklarının üzerinde tökezliyor. Kollarını teatral bir şekilde sallıyor. "Ateşe ihtiyacımız var, bilirsiniz, atmosfer için." Üzerinden çıkan dumanlar iki millik bir alanı kaplıyor ama ona kendi atmosferini yarattığını söyleyecek cesareti kendimde bulamıyorum.

"Gaz, Emmy," diyorum onu dirseğinden tutup kanepeye götürürken. Şöminenin uzaktan kumandası şöminenin üzerinde duruyor. Açıyorum ve şömine canlanınca 'Hey presto' tarzı bir el sallıyorum. Sevinçle cıvıldıyor ve kanepeye yığılıyor. Başı bir tarafa kayıyor ama dik oturmak için kendini zorluyor.

Ona bar buzdolabından bir şişe su ve yanımda getirdiğim ağrı kesicilerden oluşan bir blister paketi veriyorum.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyor. Hapları zorla yutuyor ve biraz su içiyor, elinin tersiyle çenesindeki damlaları siliyor.

"Konuşmamız gerek," diye anons ediyor, aniden doğruluyor. Açık avucuyla dizine öyle sert bir tokat atıyor ki irkiliyor ve koltuğunda geriye doğru yığılıyor. Ayağa kalktım ve ona yardım etmeyi teklif ettim.

"İhtiyacın olan şey Emmy, yatak." Çok otoriter görünmek istemiyorum ama gözlerindeki şehvet dolu bakış başka bir şey söylüyor. Belki de patronluk istiyordur.

"Evet. Ben de bunu istiyorum." Dudaklarını birbirine bastırıyor ve baştan çıkarıcı görüldüğünü düşündüğü bir hareketle göğsünü öne doğru itiyor. Öyle, ama düşündüğü sebeplerden dolayı değil.

"Sen mükemmelsin," diye mırıldanarak beni yatağa kadar takip etti. "Sen tam olarak beklediğim şeysin."

Yorganı geri çekiyorum ve tatlı bir iç çekişle yatağa kayıyor. Kendi iyiliği için fazla sevimli.

"Mükemmel ha? Nedenmiş o?" Ben soruyorum. Tam olarak ne için mükemmel? Kitap araştırması mı? Onunla tanıştığımda yaptığı şey buydu. Beni daha fazla araştırma için mi kullanmak istiyor?

Yanındaki şilteyi okşuyor ama ben koltuğu yatağa yaklaştırıp ona dönük oturuyorum. Davranışları kafa karıştırıcı. Yazdığı ateşli kitaplara rağmen kendini bir erkeğin kollarına atacak bir tipe benzemiyor.

"Sen iyi, normal, çalışan bir insansın. İyi bir adamsın. Bunu söyleyebilirim" diyor. Garip bir şey yok. Tuhaflık istemiyorum," diye saçmalıyor. "Ve yalancıları sevmem. Zengin insanlar yalan söyler, ama sen iyisin. Dürüstsün. Bu benim kitabımda bir numara."

Birinin onu incittiği açık, ama bu bir sevgili değil. Benim tahminim bir ebeveyn. Sadece bir ebeveynin onaylamaması ve yargılaması bu kadar derinden kesebilir. Güven bana, biliyorum.

"Erkekler kötüdür ama sen öyle değilsin, değil mi?" diyor göğsümü işaret ederek. Dilini dolgun alt dudağında gezdiriyor, kucadıma bakıyor. "Nefissin," diye mırıldanıyor, "ama dürüstsün, her şeyden önce."

Yorumundan irkildim. Yanılıyor.

Elini bacağıma koyuyor ve bacağıma sıkıyor. Gözleri buğulu ve kapaklarını açık tutmak için mücadele ediyor. Hatırlamış olması gereken bir şeye kıkırdıyor ve bana anlatmaya çalışıyor ama gülmesini durduramıyor. Sonunda kıkırdamayı bıraktığında bana ciddi bir bakış attı.

Uzanıyor ve işaret parmağını kirli çene çizgimde gezdiriyor. "Seni istiyorum," diyerek *ooo* sesini vurguluyor, bu da beni anında sertleştiriyor. "Bekaretimi almak için."

"Ha, peki bunu bana neden soruyorsun?" Ona bön bön baktım.

"Çünkü arkadaşlarıma bakire olduğumu söyledim ve bunu içimden atmak iyi geldi. Çok uzun zamandır saklıyordum, bekliyordum, şey, boşver." Başını arkaya doğru eğip gözlerini bir anlığına kapatıyor.

"Artık bakire olmak istemiyorum. Olmak istiyorum -" Elini sağa sola sallayarak kirasını ödediği o zor tanımlayıcı kelimeleri arıyor. "Pis," diye homurdanıyor, damarlarında sıvı bir cesaret dolaşıyor. O pisliğin tam tersi, ama gözlerindeki parıltı bana bir görevde olduğunu söylüyor.

Bu kadar masum bir kadının nasıl bu kadar derin ve boğuk bir sese sahip olabildiğini anlayamadığım bu cesur açıklaması karşısında başımı sallıyorum. Bu çok tehlikeli. Böyle bir ses bir erkeği delirtebilir. Avucumu yüzümde gezdiriyorum, saat beş yönündeki gölgeye sürtünüyorum.

"Sen büyüleyici bir kadınsın, Emerald Lee. Seksi kitaplar yazıyorsun ama bakiresin. Ve şimdi bir yabancıyla deneyim mi istiyorsun?"

Kurumuş dudaklarını yalıyor ve omuz silkiyor, aniden kendinden emin olamıyor. "Neden ben?"

"Çünkü yakışıklısın, güçlüsün ve ellerini iyi kullanıyorsun. Ve benden daha yaşlısın, bu yüzden tecrübeli olmalısın."

"Genelde kendimi seks aramaları için hazır tutmam," diye takılıyorum.

Bakışlarını tepeden tırnağa üzerimde gezdiriyor. "Evet, ama senin gibi bir vücutla, bahse girerim azgın kadınlar her zaman kemiklerine atlıyordur."

Ben başımı hayır diye sallıyorum ama o evet diye sallıyor.

"Ve başka ne var biliyor musun? Bakire olmaktan bıktım. Doğru adamı bekleyerek kendimi kandırıyorum. Sadece bu işi bitirmek istiyorum" diyor ve bu yorumu kalbimi kırıyor. Derin yaralar taşıyor ve bu beni endişelendiriyor. İçgüdülerim onu korumamı söylüyor. Kalbi konusunda daha dikkatli olmalıyım.

"Bitirmek mi?"

"Kastettiğim bu değildi," diye kendini düzeltmek için acele ediyor. "Seninle seks yapmanın harika olacağına eminim." Ona uzun bir bardak su uzatıyorum ve o da hepsini yudumluyor. "Gördün mü? Bana karşı çok iyisin."

"Yatma vakti Emmy," diyorum boş bardağı alarak. İkinci yastığı başının altından kaldırıyorum. Sırt üstü yatıyor, yüzü bir tarafa eğik. Yanına oturuyorum ve yüzündeki saç tellerini tarıyorum.

Göz kapakları titriyor, ben de saçlarını okşamaya devam ediyorum ve birkaç dakika sonra ışık gibi sönüyor. Gaz ateşi odayı rahat bir sıcaklığa kadar ısıtıyor, ama kalın bir yorganın altında tamamen giyinik.

Derin uykuda olduğundan emin olduğumda kot pantolonunu ve kazağını çıkarmakta tereddüt ediyorum ama çıkarmazsam aşırı ısınacak. Görmemem gereken bir şey görmemek için gözlerimi tavanda tutuyorum ve uyanmaması için hızlı hareket ediyorum. Benim bir çeşit sapık olduğumu düşünmesini istemiyorum.

O masum, tatlı, seksi ve bir kadında istediğimi hiç bilmediğim her şey. Onu kollarıma alıp bütün gece sarılmak istiyorum. Onu sevmek ve sonsuza dek güvende tutmak istiyorum. İlk seferinin değerli olmasını ve benimle olmasını istiyorum. Benim hakkımda bilmesi gereken çok şey var, ama ayıldığında bunlarla ilgileneceğim.

Bu gece kanepede uyuyacağım ve ona göz kulak olacağım. Şu anda uyumamın imkanı yok. Yorgun olmaktan çok heyecanlıyım ve merakım uyandı. Onu neyin harekete geçirdiğini öğrenmek istiyorum ve kitaplarından birini okumaya karar veriyorum. Birkaç kitaba göz atıp rastgele birini seçiyorum.

Tanıtım yazısının ilk kısmını atlıyorum. Kitap, aile sorumluluğunun ezici ağırlığından kaçan sert kenarlı kötü bir çocuk hakkında. Ama sonraki bölümü okuduğumda gözlerim yerinden fırlıyor.

Onun ilki olmamı istediğini söyledi. İlk ve tek. O artık benim. Korumak için benim. Kurtarmak için benim. Ama onu kurtarmak için geride bıraktığım hayata geri dönmeliyim. Eğer onun kalbini kazanırsam ailemle, geçmişimle ve onurumla savaşmaya değer.

Her şeye hazırım, hak ettiğimi hiç düşünmediğim bir şey olsa bile. Onun aşkı.

LANET OLSUN. Ya Emerald Lee bir medyum ya da ben yürüyen bir klişeyim. Kitabın indirilmesini beklerken nabzım hızla atıyor. İlk birkaç sayfa beni hikâyeye derinden bağlıyor. Özenle seçtiği kelimelerle çizdiği dünyaya anında daldım.

Sayfaları çevirmeye devam ediyorum, onun becerisinden hem büyüleniyor hem de etkileniyorum. Hiç seks yapmamış bir kıza göre, kesinlikle harika bir hayal gücü var. Emmy'nin erotik sözleri vücudumu tepki vermeye teşvik ediyor ve çok geçmeden kot pantolonum çok dar geliyor. Başımı kanepeden kaldırıp yatak odasına bakıyorum ama Emmy derin bir uykuda. Kotumu gevşetiyorum ve elimi pantolonumdan aşağı kaydırıyorum, vücudumda oluşan baskıyı hafifletmek için çok çalışıyorum.

Başını sallıyor, son giysisini çıkarırken hafifçe gülüyor ve "Bu bir emir mi yakışıklı?" diye şımarıyor.

"Hayır, ama bu kesinlikle öyle," diye derin bir hırıltıyla emrediyorum onu kabaca karnının üzerine çevirirken. "Dizlerinin üzerine çök ve o mükemmel kıcını havaya kaldır."

Yatağın üzerinde diz çökmüş, göğsünü şilteye bastırmış ve yüzünü bir tarafa çevirmiş. Elimi sıkıca sırtında, omzunda ve boynunun yan tarafında gezdiriyorum. Başının arkasını kavrayarak parmaklarımı ipeksi buklelerinin arasından geçiriyorum ve saçlarının gevşekçe omuzlarına dökülüştüğünü izliyorum.

İnliyor, parmaklarımın kafa derisini okşamasından çok hoşlandığı belli. Aslında, çıkardığı seslere bakılırsa, bunu neredeyse onu okşamamı sevdiği kadar seviyor -

BU KADARI YETER. Daha fazla okuyamam. Zaten boyumdan büyük işlere kalkıştım. Kemiklerimin derinliklerinde hissedebiliyorum. Bu kadına aşık oluyorum ama bir sorun var. Kim olduğum hakkında hiçbir fikri yok ve ona açıkça yalan söylemediğim halde hatasını da düzeltmedim.

Tüm bunların nasıl sonuçlanacağı ona bağlı. Sabah nasıl hissedeceğini göreceğim ve bana vereceği ipuçlarına göre hareket edeceğim. Aptalca bir şey yapıp onu kaybetme riskini almak istemiyorum.

YAPTIK MI?

Meni demlenmiş kahvenin cezbedici aromatik kokusuyla uyandığımda göz kapaklarım çırpınıyor. Ağzım kurudu ve hızlı bir nabız kulaklarımda gümbürdüyor. Çok fazla sıvı cesaret sadece

Tüylü dişlerim ve ejderha nefesim var ama kulübeme nasıl geldiğimi hatırlamıyorum.

"Evet, işe geç kaldım." Griff'in zengin baritonu beni irkiltiyor ve şimdiki ana demir atmamı sağlıyor. "Bugün mü? Olmaz. Yarın için yeniden planla." Gülüyor, sesi vücudumdaki her bir tüyü kaldırıyor ve sinir uçlarımı titretiyor. "Evet, biliyorum. İnan bana, o buna değer."

Dün gecedен parçalar ve kesitler birbiri ardına kafama vuruyor. Arkadaşlarımla içtiğimi ve hayatımın en güzel anlarını yaşadığımı hatırlıyorum. Kendimi ona attığımı hatırlıyorum ve - Tanrım, ben ne yaptım? Kontrol etmek için çarşafı kaldırıyorum ve eminim ki üzerimde daracak bir şey var.

Yataktan öyle hızlı fırlıyorum ki başım dönüyor. Yorganın altına kayarak hatamı düzeltiyorum. Kıpırdamadan yatarsam belki öldüğümü düşünecek ve beni rahat bırakacak.

"Günaydın güzelim," diye mırıldanıyor, iki elinde birer fincan dumanı tüten sıcak kahveyle yatak odasına girerken. Koku anında moralimi yükseltiyor ve minnettarlıkla ışıldıyorum.

Griff yatağın yanındaki koltuğa yerleşir. Yıpranmış kot pantolonu vücudunu sarıyor, kalçalarına oturuyor ve beyaz pamuklu tişörtü mükemmel formunu örtüyor. Parmaklarını dağınık saçlarında gezdiriyor ve gömleğinin etekleri yukarı kalkıyor. Göbeğini saran koyu renkli tüyleri bir anlığına yakalıyorum. Başka tarafa bakmakta zorlanıyorum ve yanaklarım kızarıyor.

"Umarım güçlü beğenirsin," diyor, kendinden memnun görünüyor. Vücudu zevk için yaratılmış ve eminim harikaydı, ama asıl olay bulanık. Kalçalarımı ayarlıyorum, kızlık organlarımın ağrımını bekliyorum ve her zamanki gibi aynı hissettiğimi görünce şaşırıyorum.

Başımın arkasındaki yastığı kabartıp arkama yaslanıyorum ve tüm lezzetli detayları hatırlamaya çalışıyorum. Hiçbir şey bulamadım.

"Teşekkür ederim." Bardağı elinden alıp yüzeyine üflüyorum. Hiçbir şey hatırlamıyor olabilirim ama bunu bilmesine izin vermeyeceğim.

Gah! Neden bu sabah uyandığımda ilk seferime dair hiçbir şey hatırlamayan dünyadaki tek bakire benim? Kendimi komadan hafıza kaybıyla uyanan karakterlerden biri gibi hissediyorum. Sevdikleri hayatlarına devam etmişlerdir ve hasta kendini sudan çıkmış balık gibi hisseder. Bana Dory deyin.

Bana iki ağrı kesici ve bir şişe su uzatarak, "Bunlardan birkaç tane iç, kısa sürede kendini daha iyi hissedeceksin," diye söz verdi. "Akşamdan kalma olmak istemezsin."

"Çok düşünceli," diye mırıldanıyorum, ilk seferimin onun kadar ateşli ve nazık biriyle olduğunu bilmenin güveniyle. "Gerçi benim daha çok ihtiyacım var, bilirsin işte," diye mırıldanıyorum, battaniyeyi kadınsı yerlerimi örtecek şekilde düzeltiyorum. Kafein kendime güvenimi artırıyor ve çenemi yukarı kaldırıyorum.

"Bu sabah bir tur daha için vaktin var mı? Seksi zamanımızın bazı ayrıntıları bulanık ve tazelemek isterim."

Göz kapaklarım zımpara kâğıdı gibi gözlerime sürtünüyor ama kirpiklerimi kırıştırarak baştan çıkarıcı bir bakış atıyorum. Kahvesinin kenarından bana bakıyor ve kaşları birbirine çarpıyor. İşe yaradığını sanmıyorum.

"Çünkü dün gece seks yapmadık."

Çarşafı boğazıma kadar çekiyorum ve birkaç yudum su içiyorum.

Griff parmaklarını çenesindeki kirli sakalın üzerinde gezdiriyor. "Sarhoştun, Emmy," diyor.

Gerginlik omuzlarıma yayılıyor ve tüylerim diken diken oluyor. "Tamam, yani dün gece benimle seks yapmak istemedin."

"İnan bana, istedim," diyor. "Senden faydalanmak istemedim." Sandalyede kayarak bacaklarını iki yana açıyor. Tamam, onun bir centilmen olduğunu anladık. Ayrıca seksi ve burada.

"Şu anda sarhoş değilim," diye belirtiyorum. Dikkati göğüslerimin üzerinde geziniyor ve çenesindeki bir kas kıpırdıyor.

"Bunu görebiliyorum." Gözleri parlıyor ve kot pantolonunda oturduğunda olmayan bir şişkinlik var. Nefesim kesiliyor, parmaklarım boğazıma doğru çırpınıyor. Kalbim küt küt atıyor ve bu bekleyiş bana işkence gibi geliyor.

Yatakta yanıma oturuyor ve bir elini hafifçe omuzlarıma ve sırtıma uzun, rahatlatıcı vuruşlarla sürtüyor. Bu inanılmaz bir duygu ve bana dokunmayı bırakmasını istemiyorum. Asla. Saçlarımı okşuyor ve mutluluk dalgaları gözlerimi kapatmaya zorluyor.

"Çok daha iyisini hak ediyorsun," diye mırıldanıyor beni kendine çekerek. "Özellikle de ilk seferin için." Başımın üstünü öpüyor ve omuzlarımdaki gerginlikle yutkunuyorum.

Hay aksi. Dün gece ağzımdan kaçırmış olmalıyım.

"Bugün gezmeye mi gidiyorsunuz?" diye soruyor, hassas bir şekilde konuyu değiştirerek. "Evet, bir şeyler yapıyoruz," diye yalan söylüyorum.

Bütün günü yatakta geçireceğimi biliyorum.

korkunç baş ağrımı uyuyarak geçiriyorum. Zonklama.... ağrı.... zonklama. Çift anlamlı, cinsel içerikli bir sürü kelime beynime hücum ediyor. Lanet olsun!

"Akşam yemeği için müsait misin?" diye soruyor. Lacivert ve beyaz ekoseli bir flanel gömlek koltuğun üzerine örtülür. Tişörtünün üzerine giyiyor ve gömleğin düğmelerini bağlıyor.

Düğmeler. Becerikli parmakları işi çabucak hallediyor, ama tişörtü kot pantolonunun içine sokmadan önce karın kaslarına bir göz atıyorum.

"Emin değilim. Bugün günlerden ne?" Beyin sisi yüzünden kafam karışmış bir halde soruyorum. "Pazartesi," diyor sırtarak.

"Çok özür dilerim! İşe geç kalmış olmalısınız! Eminim patronunuz nerede olduğunuzu merak ediyordur."

"Evet, onlar arama ekibi göndermeden gitsem iyi olacak." Kendi kendine özel bir şakaya gülüyormuş gibi kıkırdıyor ama bir şeyden utandığını hissediyorum. İşinden mi? Kendini bilinçli mi hissediyor?

Bir an için kendime acımayı unutuyorum ve bu konuda onu rahatlatacağıma söz veriyorum. Vereceğim de. Beynimi harekete geçirir geçirmez. Şimdi söyleyeceğim her şey kulağa yanlış gelecek ve kendimi daha derin bir çukura sokmak istemiyorum.

Saatine bakıyor ve ben onun dalgalanan ön kol kasları karşısında büyüleniyorum. Elleriyle çalışan bir adamın cazibesini hiç tam olarak takdir etmemiştim... ta ki şimdiye kadar. Ben ikna oldum.

"Seni saat dörtte almama ne dersin?" diye sorar. "Akşam yemeği için harika bir yer biliyorum ve yol da manzaralı. Hava açarsa, yerel manzaralardan bazılarını görebiliriz."

"Kulağa harika geliyor," diye cevap veriyorum. Kapıyı arkasından kapatmadan önce bana son bir kez gülümsüyor.

Başım zonkluyor. Daha fazla uykuya ihtiyacım var. Başımı yastığa koyuyorum, yorganı göğsüme kadar çekiyorum ve tavana bakıyorum.

Bir dakika sonra, telefonum bir mesajla aydınlandı. Cassia'dan. Decker çiftliğinin yakınlarında *keşif* yapıyor ve geri dönmezse bir arama ekibi göndermemi istiyor. Hay Allah. Başını ne tür bir belaya soktuğunu merak ediyorum. Ona dikkatli olmasını söyleyen bir mesaj gönderiyorum, sonra düşüncelerimi Griff'e çeviriyorum.

Şansıma inanamıyorum. Planımda bana yardımcı olacak mükemmel adamı bulma şansım neydi ki? Aramızdaki şeyler çok kolaymış gibi geliyor. Normal. Doğal. Bu deneyimi şiddetle tavsiye ederim. Aslında, beş süper parlak yıldız veriyorum.

Tek sorun.... ondan hoşlanmam. Biraz fazla. Aramızda olan her şey ben buradan ayrıldığımda sona erecek ve bu konuda ne hissettiğimden emin değilim.

Telefonun tiz sesi beni derin uykumdan uyandırıyor. Sersemlemiş ve kafam karışmış bir şekilde uyanıyorum.

"Merhaba, McFly! Neden bu kadar uzun sürdü?" Clover'ın kıvrak zekası beni hep güldürür. "Orada ne yapıyorsun? Yanında biri mi var?" diye takılıyor.

Gözlerimi kapatıp iç çekiyorum. Sadece dalga geçiyor ama sanki psişik güçleri varmış gibi.

"Clover, bu sabah uyandığımda sanki Sahra'da üç gün geçirmişim ve omzumda zil çalan bir maymun varmış gibi hissediyorum."

Kıkırdıyor. "Kızım, aynı. Sadece seni kontrol ediyordum. Bardan çıktığında epey dağılmıştın."

"Doğru," diye homurdanıyorum, burnumun kenarını sıkarak.

Clover, "Daha önce arayacaktım ama bugün kelimeleri bir araya getirebilmek için beynimi yordum," diye iç geçirdi. "Sadece yarısını yapabildiğini biliyorum ama sana bir soru sorabilir miyim?"

"Evet, elbette," diye cevap veriyorum, baş ağrımdan başka bir şeye odaklanmaya hevesliyim.

"Dün gece tanıştığım bir adamla bu çiftliğe gitmemin garip olduğunu mu düşünüyorsun? Yani, çoğunlukla araştırma için... kitabım için falan. Bu, planlarımızı yeniden planlamamız gerektiği anlamına gelir ama -"

"Bu benim için uygun. Benim de bir randevum var," diye itiraf ettim, rahatlamıştım. Clover'la buluşma konusunu tamamen unutmuştum.

"Randevu mu? Sevgililer Günü randevusu gibi mi?" diye soruyor, sesinde heyecan var. Gergin bir öksürük boğazımı gıdıklıyor ve Griffin benim için bıraktığı suya uzanıyorum.

"Öyle bir şey değil, sadece öylesine bir şey. Ama görüşemeyeceğimiz için üzgünüm," diyorum, başka soru sormamasını umarak.

"Kızım, kendini kötü hissetmemelisin. Gitmelisin. Zaten yapacak çok işim var" diye beni temin ediyor.

"Evet, tabii... iş," diye küstahlaşıyorum.

"İnan bana, o benim için çok yaşlı, bu iş," diye iç geçiriyor. "Madem öyle diyorsun. Her iki şekilde de iyi şanslar, tamam mı?"

Cassia ve Clover'ın da benimle aynı kaderi paylaştığını fark ettiğimde yüzüme yavaş bir gülümseme yayılıyor. Ya burada suyun içinde bir şey var ya da Mina bir cadıya dönüştü ve hepimize bir aşk büyüsü yaptı.

Bu fikri kitaplarımdan birine nasıl yedirebilirim diye düşünürken aklıma parlak bir fikir geldi.

DUDAKLARIM MÜHÜRLÜ

T Emmy'nin kulübesinden ayrılıp işe gittiğimde güneş gökyüzünde yükseliyor. Güneşin zayıf ışınları, keskin pençelerini sırtıma geçiren buz gibi rüzgâra karşı çok az koruma sağlıyor.

Boynum. Titriyorum, soğuğa karşı savunmasızım, kullanabileceğim hiçbir irade rezervim yok. Bir ayağımı diğerinin önüne koyacak enerjim bile yok.

Ondan uzaklaşmak, bir kerpetenle dişlerimden birini sökmekten daha zor. Kendi ayağıma çivi tabancasıyla ateş etmekten daha acı verici. Zor. Zordan da zor. Onu yatakta yatarken düşünmek kanımı hızlandırıyor ve ofise girmeden önce pantolonumu düzeltmem gerekiyor.

Neyse ki tesis bugün tam kadro çalışıyor ve her şeyi tek başıma halletmem gerekmeyecek. Birisi tek gözlü bir köpek hakkında şikayette bulunmuş, bunu bizzat araştırmam gerekiyor. Yol boyunca, kabinlere doğru giden karla kaplı patikada çatık kaşlı dev gibi bir adamın tepindiğini fark ediyorum.

Bronzlaşmış ve kaba saba, kışın bile dışarısı gibi bir görünümü var. Onu daha önce hiç görmedim ve en iyi tahminim burada kızlardan birinin etrafını kokluyor olduğu. Bir sorun çıkma ihtimaline karşı hangi yöne gittiğini not ediyorum. Ama Reid'den gelen bir mesaj beni böldü ve kafamı kaldırdığımda gitmişti.

REID MESAJ ATIYOR: *Gizemli kadın kim?*

Onu terslemek için orta parmak emojisini kullanıyorum.
Anında ikinci bir mesaj beliriyor. *Onu nerede buldun?*
Hızlıca cevap veriyorum. *Dudaklarım mühürlü, ağabey.*
Hoşuna gitmedi ve mesaj attı. *Ara beni.*

YANIT VERMEDİM ve beni aramadan önce üç saniye saydım.

Reid keskin ve emredici bir ses tonuyla, "ANLAT BAKLALARI," diyor.

"Bana ne yapacağımı söylemeyi kes," diye cevap veriyorum aynı sert tonda.

"Patronluk taslanmasına alışın, çünkü sesiniz kötü geliyor," diye gülüyor.

"Sakin ol kardeşim, daha çok erken. Sana söyleyebileceğim tek şey onun bir yazar olduğu ve bu gece benimle çıkmayı kabul ettiği." Bir yanım en ufak ayrıntıyı bile paylaşmak istiyor ama kendime kötü şans getirmek istemiyorum.

"Ne tür bir yazar? Gerçek mi, kurgu mu, teknik bloglar mı?" diye soruyor, bilgiye aç bir şekilde.

"O çok satan bir aşk romanı yazarı." Kitabından canlı ve son derece erotik bir sahne aklıma geliyor ve bugün bilmem kaçınıcı kez pantolonumu düzeltiyorum.

"Romantizm, ha?" Reid onaylarcasına mırıldanıyor ve ben onu işaret parmağıyla çenesine vururken hayal edebiliyorum. "Maddie bunlardan bir sürü okuyor. Onlara -" Cümlesinin ortasında duraksıyor, kelimeleri çiğniyor.

"Onlara ne diyorsun?" Savunmacı bir şekilde soruyorum.

"Şimdi açık fikirli olun, ama onlara Külkedisi hikayeleri diyor, çünkü sonunda hayaller gerçek oluyor" diyor.

Ne düşündüğünü çok iyi biliyorum. Yorumu çifte anlam yüklü.

Konuyu kaçınılmaz olandan uzaklaştırmayı umarak, "Lütfen bana nutuk çekme," diye inliyorum. Zaten kafam yeterince karışıkken bir de onun kürsüye çıkıp Pazar vaazı vermesini dinlemek zorunda değilim.

"Senin kim olduğunu biliyor mu?" Daha yumuşak bir tonda soruyor ve ben de minnettar oluyorum. Şu anda bir düşmana değil, bir ağabeye ihtiyacım var.

"Henüz değil, ama ona söyleyeceğim. Yakında." Söz veriyorum.

"İyi adam. Şansını dene. İçgüdülerine güven ve iyi olacaksın." Duymaya ihtiyacım olan şey tam olarak buydu.

"Teşekkürler kardeşim, yapacağım. Zengin insanlara güvenmiyor ve bu da beni zor durumda bırakıyor. Ona gerçek beni göstermek için daha fazla zamana ihtiyacım var."

"Anlıyorum, anladığımı biliyorsun. Ama bunu da fazla uzun tutma, yoksa gerçek geri gelip seni ısırabilir."

Reid'in yorumu beni çok etkiledi ve içimi titretti.

"Haklısın. Biliyorum ve yapacağım. Ama hey kardeşim, işe dönmem gerek. Randevuma geç kalmak istemiyorum."

"Bu gece onu nereye götürüyorsun?" diye soruyor.

"Nelson's. Yemekler güzel ve manzara da dudak uçuklatıyor."

Reid, "Külot düşüyor demek istiyorsun," diye öneriyor.

"Reid," diye homurdanıyorum, telefonu kapatmadan önce durması için bir uyarı atışı yapıyorum. "Gitmeden önce bir şey daha... Yarınki toplantıyı iptal edebilir misin? Gelemeyeceğim."

"Elbette. Kendine güvenini seviyorum kardeşim, ama unutma babam telefonunu bekliyor. Seni kumarhaneye götürmek istiyor," diye takılıyor Reid.

"Hayatta olmaz," diye cevap veriyorum, elimi çenemde gezdirerek. "Birlikte geçirdiğiniz geceden sonra neden yaşlı barracuda ile bir kumarhaneye adım atmak isteyeyim ki? O tür yerlerin beni delirttiğini biliyorsun."

"Hadi ama, bu kadar sert olma. Babamın o gece tüm fişlerini bir kokteyl garsonuna verdiğini biliyorsun."

Reid bir aile yemeğinde bu hikayeyi ilk kez anlattığında beni gülmekten kırıp geçirmişti. Babam ve Reid kumarhanenin yüksek bahisli özel bölümünde bakara oynuyorlardı.

Oda. Oynamak için en az 300.000\$'a ihtiyacınız olan bir yer. Babam o gece zaten büyük kazanıyordu. Tanrı biliyor ya, paraya ihtiyacı yoktu ama eğleniyordu.

Bir yabancı oyuna katılmaya çalıştı ama tüm bahisler bitmişti ve krupiye reddetti. Beyaz Stetson'lı, puro çiğneyen geveze masaya bir avuç dolusu fiş attı ve kendini büyük oyuncu ilan etti. Yüz milyon değerinde olduğunu söyledi.

Yaşlı adamımız ona yan gözle baktı, elini cebine attı ve bir onluk çıkardı. Parayı avucunun içinde tutup adama dik dik bakmış, sonra da paraya karşılık takla atmayı teklif etmiş. Reid'in anlattığına göre, adamın yüzündeki tüm kan çekilmiş. Orada aval aval bakarak durdu ve sonunda kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırıp oradan ayrıldı.

Reid gülüyor ve içime bir sıcaklık yayılıyor. Babam pek çok şey olabilir ama özünde iyi bir adamdır. Aynı akşamın erken saatlerinde, bir tepsi içkiyi gömleğinin üzerine döken bir garsona çarptı. İşini kaybetmekten korktuğu için temizlemesine yardım etmiş. Gecenin sonunda ona bahşiş vermeyi denemiş ama kadın bahşişlerin personel arasında eşit olarak paylaşıldığını söyleyerek reddetmiş. Babam müdürün onu oracıkta kovması için ısrar etti ve kovduğunda da cipsleri ona verdi, sonra da müdürün onu işe geri alması için ısrar etti.

Hikayeler bir yana, kendim için birkaç şeyi çözmem gerekiyor. Yani, ben kimim, Emmy'ye ne sunabilirim ve onu bana bir şans vermesi için nasıl ikna edebilirim?

DEĞERLİ MÜCEVHER

EMMY

F Ağrı kesiciler ve kafeinle güçlendirilmiş bir şekilde, randevu gecesine hazırlanmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Her şeyin mükemmel olmasını istiyorum ama dürüst olmak gerekirse çok gerginim. Rahatlayamıyorum. Birkaç açıklayıcı yazı yazıyorum.

Kendimi havaya sokmak için seksi düzyazı pasajları, ama çok gerginim. Saatimi milyonlarca kez kontrol etmiş, saat dört olana kadar dakikaları geri saymış olmalıyım.

Dördü tam bir dakika geçse, yarı şeffaf perdenin arkasından bakıyorum ve onu kabine doğru yürürken gördüğümde nefesim kesiliyor. Abartısız bir şekilde yakışıklı, bana bir atleti ya da erkek modeli hatırlatıyor. Aslansı bir güçle hareket ediyor, görevdeki bir adam gibi.

Kalbim gümbür gümbür atıyor ve sinirlerimi sesli bir yutkunmayla bastırıyorum. Griff aniden karla kaplı bir ağacın yanında durdu. Gömleğinin yakasını gevşetmek için parmağını içeri sokuyor, sonra cebinden bir paket nane şekeri çıkarıyor. Birkaç tane yutuyor ve onun bu caka satışı karşısında kalbim eriyor. Banyoya koşuyorum, kapıyı kilitliyorum ve bacaklarımın titremesini durdurmak için derin bir nefes alıyorum.

Griff kapıyı çalıp "Emmy?" diye seslendi.

"İçeri gel! Neredeyse hazırım," diye cevap veriyorum, kendimi sabitlemek için banyo kapısına yaslanıyorum.

Botları yere sürtünüyor. Ön kapıyı kapatıyor ve kilit yerine oturuyor.

"Bir içki al, Griff. Uzun sürmez."

"Elbette, sorun değil. Bir tane ister misin?" diye sorar.

"Ben iyiyim, teşekkürler." Buzdolabının kapağını açtığında cam şişeler şingirdiyor.

"İş nasıldı?" Yansımamı kontrol ederek soruyorum.

"Dürüst olmak gerekirse? Bitmesi için sabırsızlanıyordum," diye mırıldanıyor bir ağız dolusu sodayı yutarken.

Onun için üzülüyorum. Yaptığım işi seviyorum ve her gün şükrediyorum. Tutkumu bir kariyere dönüştürecek ve kendimi geçindirecek kadar kazanacak kadar şanslıydım. Aile geçmişim düşünüldüğünde, bu büyük bir kazanç.

"Nerede yaşıyorsun?" Bir tamirci maaşıyla bu bölgede yaşamayı nasıl karşılayabildiğini merak ederek soruyorum. Belki de işe gidip gelmek için uzun bir yol kat ediyordur?

"Burası. Büyük Ayı, ama benim kulübem arazinin başka bir bölümünde." Bunu beklemiyordum ama personele tesis içinde konaklama imkanı sunmak mantıklı. Akıllıca. Bu şekilde onlara her zaman ulaşabilirsin. Burayı kim işletiyorsa, anlaşılan iş konusunda çok bilgili.

"Sana bir şey sormak istiyordum," diye açıkladı.

"Hmm?" Saçlarımı kabartarak cevap veriyorum. Sonsuza kadar banyoda kalamam ama kendimi hazırlamak için bir dakikaya daha ihtiyacım var.

"Zümrüt güzel bir isim ama alışılmadık. Arkasındaki hikâye nedir?" Vay canına, bunu beklemiyordum.

"Annem hayatındaki en değerli şeyin ben olduğumu söylerdi. Onun değerli mücevheri." Adını sorduğumu da hatırlamıyorum. Griff onun adı mı soyadı mı?

"Bu çok tatlı," diye mırıldanıyor, alaycı bir ifade kullanmadan.

"Acı tatlı," diye cevap veriyorum. "Bir bakıma neredeyse zalimce. Zengin olarak büyümesi gerekirdi, ama süslü pantolonlu milyarder babası onun babalığını reddetti. Sanırım bana değerli bir taşın ismini vermesi, onun

kendini daha iyi hissediyordu. Ama ben bunu ya da bunun nedenini hiç sevmedim. Bu yüzden kullanmıyorum."

Onunla konuşurken rahat hissediyorum. Belki de banyodan çıkıp şansımı denemenin zamanı gelmiştir. Griff randevumuz için giyindiğimi sanıyor. Ama kabarık beyaz bir havlu dışında çıplığım. Dolgunlaştırmak için dudaklarımı ısıyorum, derin bir nefes alıyorum ve banyonun kapısını açıyorum.

Griff bakışları kıvrımlarımı tararken boğulur gibi bir ses çıkarıyor. Elindeki soda kutusunu eziyor ve bayılmak üzereymiş gibi görünüyor ki bu pek de beklediğim etki değil.

"İyi misin?" Ateşini kontrol etmek için elimi alnına koyarak soruyorum.

"Emmy," diye inliyor ve koyu renk gözleri benimkilerle buluştuğunda ifadesi kalbimi delip geçiyor. Bakışları derin ve duygulu ve kalp atışlarım kırmızı bölgeye doğru hızlanıyor. Tehlike, Emerald Lee. Tehlike.

Bileğimi kavıyor ve beni hoyratça kendine doğru çekerek dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor. Bir eliyle başımın arkasını, diğeriyle belimi kavrarken kucaklaması yoğun, hatta acımasız. Tüm sinir uçlarım canlanıyor ve her erojen bölge hayatla titreşiyor.

Tutkulu öpücükleri ciğerlerimdeki havayı emiyor ve tam anlamıyla ölüyormuşum gibi hissediyorum. Arkadaşlarımdan biri annemi arayıp ateşli bir yabancı tarafından ölesiye öpüldüğümü söylemek zorunda kalacak.

Griff öpüşmeyi keser ve başını eğer.

"Benim hakkımda bilmediğin çok şey var, Emmy. Sana söylemem gereken şeyler var."

"Daha sonra. Şu anda bundan daha fazlasını istiyorum." Ama bu sefer onu open benim. Beni yakın tutuyor ve nasıl hissettiğinin kanıtı karnıma baskı yapıyor. Saçlarımı bir kenara atıp enseme okşuyor. Muhteşem bir his. Bu duygunun bitmesini hiç istemiyorum. Eğer bu onunla seks yapmanın nasıl bir şey olduğunun başlangıcıysa, bunu istiyorum ve şimdi istiyorum.

"Dur," diye hırılıyor. "Eğer şimdi durmazsak, hiç duramayacağım." Bakışlarını kaçırıyor ama gözlerinin buğulandığını, kapaklarının kapandığını söyleyebilirim.

"İkimiz de bu gecenin sonunda varacağımız yerin burası olduğunu biliyoruz, o halde neden mücadele edelim?"

Tatlı yemeden önce yemek yememiz gerektiğini kim söyledi?"

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" diye soruyor, bakışlarını dudaklarıma indirerek.

Heyecanla başımı sallıyorum. "Evet, bütün gün seni düşündüm." "Sana benim hakkımda bilmen gereken şeyler olduğunu söylediğim halde mi?"

Tüm itirazlarını tahmin edebildiğimden oldukça emin bir şekilde el salladım. Çok para kazanmıyor, çok uzakta yaşıyor, zaten bir -

"Bekle bir dakika. Sen evli misin?"

"Hayır."

"Seri katil misin?" Ben soruyorum, o da kafasını hayır anlamında sallıyor.

"Sen imkânsızsın," diye homurdanıyor, yeni tıraş olmuş çenesini sıkarak. İçim çalkalanıyor ama yine de havluyu yere bırakıyorum.

İnliyor ve iki elini başının üstüne koyuyor, gözlerini benden alamıyor. Bakışları beni kadınsı, güçlü ve harika hissettiriyor. Artık hiçbir şey beni durduramaz.

"Karşı konulmaz demek istiyorsun," diye küstahça konuşarak elini tuttum ve onu yatağa götürdüm. "Griff, senin kendine göre sebeplerin var, benim de kendime göre. Bunu yapıyoruz ve gerisini sonra düşünürüz."

Yatağa uzanıyorum ve o da gücünü kullanarak üzerime tırmanıyor. Omzuma ve boynuma tatlı öpücükler konduruyor. Meme uçlarımdan birini ağzına çekerken dokunuşuna doğru eğiliyorum. Ağzını üzerimde hissetmek enfes ve içimde mutluluk dalgaları oluşmaya başlıyor. Bir göğsümü diğerinden ayıran vadi boyunca öpüyor ve yalıyor, sonra diğer meme ucumu ağzına alıyor.

Dudaklarımdan yumuşak bir inilti kaçıyor ve çekingenliğim eriyip gidiyor. Daha aşağıya inmesini istiyorum ama göğsümü kavriyor ve duruyor. Bakışlarıyla buluşmak için başımı kaldırıyorum ama görüşüm biraz bulanık.

Griff fısıldıyor, "Bekaretin çok değerli, Emerald. Bu vazgeçmek için son şansın."

Neden bunu bu kadar zorlaştırıyor? Neden duygularıma bu kadar saygılı davranıyor?

"Endişelenme, hislere kapılmayacağım ya da bir tavşan kazanına dönüşmeyeceğim. Ve eğer küçük bir penisin varsa ve bu hayal kırıklığı yaratıyorsa, kitaplarımda senin hakkında yazmayacağıma söz veriyorum."

Gözleri büyür, dudakları bir sırtışa dönüşür.

"Küçük penis mi?" diye homurdanıyor. Elimi kot pantolonundaki şişkinliğe bastırıyor. Şaşkın bakışlarım onunkilerle buluşmak için kalkıyor. Elimi üzerine sürüyorum ve o da sıkılmış dişlerinin arasından tıslıyor.

Dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor, elini kıvrımlarımın üzerinde gezdiriyor. Tümseğimi avuçluyor ve ben de kendimi şaşırtarak elini taşıyorum, gözlerim kapalı, çenem sıkılı. Parmakları sıırıslıkla ıslak kıvrımlarımın üzerinde kayıyor ve iç dudaklarımı ayırıyor. Başparmağının pedini klitorisimin üzerinde kullanıyor, parmakları girişimi kızdırırken etrafında küçük daireler çiziyor.

"Böyle mi?" diye fısıldıyor.

Başımı sallıyorum, sırtımı kamburlaştırıyorum, pelvisimi onun dokunuşunu karşılamak için yukarı kaldırıyorum. İçimde bir sıcaklık oluşuyor ve göğsümün, boğazımın ve yüzümün derisinde bir kızarıklık yayılıyor. Bir göğsümü avuçluyor ve çenem gevşiyor. Ayrılmış dudaklarımdan daha önce hiç çıkarmadığım nefesli sesler kaçıyor. Tatlı sözler mırıldanıyor, beni doğru kafa boşluğuna girmeye teşvik ediyor, böylece kendimi bırakıp tadını çıkarabiliyorum.

Başparmağını klitorisime bastırıyor ve dikkatini sıkı sinir demetine odakladığında zevkle inliyorum. Orgazma çok yakınlam, her an aklıma kaybedebilirim.

"İnanılmazsın," diye mırıldanıyor ve bir parmağını içime sokuyor. Zevkin sıkı dalgaları çekirdeğimden yayılıyor. Kukum kasılıyor ve sonra paramparça oluyorum. Gözlerim çırpınarak açılıyor ve onunkilerle buluştuğunda bunu yapmak için neden bu kadar beklediğimi anlıyorum.

Griff haklı. İlk seferim çok değerli.
Onunla olduğu için rahatladım.

RUS RULETÌ

E mmy'nin vücudu hayal ettiğimden bile daha mükemmel. Şimdiye kadar gördüğüm en seksi kadın. Gözleri parlıyor ve beni ne kadar çok istediğini ve serbest bırakılmaya ne kadar ihtiyacı olduğunu görüyorum.

Onun boşalmasını izlemek inanılmaz. Onu boşaltmak en sevdiğim yeni şey. Bugünden sonra yapmak istediğim tek şey bu olabilir. Kolayca bir bağımlılık haline gelebilir.

Yavaşça toparlanıyor, gözlerini açıyor ve bana utangaç bir gülümseme veriyor. Gözlerindeki bakış saf bir memnuniyet. Onu ne kadar kolay doruğa çıkarabileceğimi bilmek beni bir kayadan daha sert yapıyor.

Yorganın üstüne uzanıyoruz, yüzümüz birbirimize dönük. "İçimde olmana ihtiyacım var," diye fısıldıyor bana sıcak, ağzı açık bir öpücük vermeden önce.

Dilim zarif bir dansla onunkine kayıyor, olacakları ima ediyor. Emmy gömleğimin düğmelerini karıştırıp aceleyle çözüyor. Kot pantolonumun fermuarını açıp boxer'ım ve çoraplarımla birlikte çıkarıyorum.

Elini horozuma doğru kaydırıyor, keşfediyor, parmaklarıyla beni kızdırıyor. Avucunu uzunluğum boyunca gezdiriyor ve nazikçe taşaklarımı avuçluyor.

"Sorun olur mu?" diye soruyor, ses tonunda biraz gerginlik var. Dudaklarımı onunkilere değdiriyorum ve "Mükemmel" diye cevap veriyorum.

Ucu ağlıyor ve parmağını üzerinde kaydırarak damlaları topluyor ve dudaklarına götürüyor. Onun parmağını yalayışını izlemek en erotik

Hayatımda gördüğüm en güzel şey. Ellerini sırtımda gezdiriyor ve beni kendine çekiyor.

Kotuma uzanıp bir folyo paketi çıkarıyorum, yırtarak açıyorum ve sert uzunluğumun üzerinde yuvarlıyorum. Sikim ona doğru uzanırken merakla ve büyülenmiş bir şekilde beni izliyor.

Gözlerindeki bakış acıdan korktuğunu ima ediyor. Korkmasını istemiyorum. Tabanı kavriyorum ve kılıflı ucu klitorisinin üzerinde gezdiriyorum. Rahatlıyor, vücudunu benimkiyle birlikte hareket ettiriyor ve zamanlamanın doğru olduğunu hissettiğimde kendimi onun üstüne atıyorum.

Ucu onun açıklığına kadar getiriyorum ve kendimi tutma çabasından titreyerek ona bakıyorum. İkimizin de hayatını sonsuza dek değiştirmeden önce son bir kez izin istiyorum.

"Emin misin?" diye sordum.

"Olumlu," diye bir öpücükle beni temin ediyor. Ağzına giriyorum ve sikimin ucunu hafifçe içine sokup çıkarıyorum. Kalçalarını bana doğru kaydırıyor, daha fazlasını istiyor. Kaygan ve hazır. Her yavaş vuruş, onun içinde kışkırtıcı bir şekilde daha derine dalmama neden oluyor.

Emmy gözlerini kapatıyor, çarşafı bir avuç tutuyor ve başını bir yana eğiyor. Donup kalıyorum ve onun üzerinde hareketsiz duruyorum. "Acıyor mu?" Başını hayır anlamında sallıyor ama kaşları birbirine kenetlenmiş ve boğazımda bir damarın nabzının attığı noktaya bakıyor.

"Sorun değil," diye mırıldanıyor, yanağını avuçluyor ve yüzümü öpücüklere boğuyor.

Hazır değilse onu zorlamayacağım. Üzerinden yuvarlanıyorum, bir dirseğimin üzerinde doğruluyorum ve bir öpücükle dikkatini dağıtıyorum. Gülümseyerek mührü kırıyor ve ben de bir elimi amına götürüyorum.

Parmaklarım ipeksi kıvrımlarında kayarak klitorisini buluyor. Miyavlayana kadar onunla alay ederek şişmiş yumağının etrafında dönüyorum. Yanakları meme uçları gibi kızarıyor ve içinde açlık oluşuyor.

Sikime uzandı ama ben geri çektim. Kalçalarımı kavıyor ve tırnaklarını etime geçirerek bacağını etrafıma doluyor. Ben onun üstüne yuvarlanana kadar çekiştiriyor ve bacaklarını kalçalarımın etrafına sararak içime bastırıyor.

Kokusu beni tahrik ediyor ve vücudumun derinliklerinde bir yerden hayvani bir hırıltı yükseliyor. Beni açıklığına çekmek için kalçalarını ayarlıyor, vücudunu benimkiyle buluşmak için yukarı itiyor. Aletim onun bariyerini aşip içeri doğru kayarken, yoğun hissin etkisiyle başımı geriye doğru eğiyorum.

İkimiz de bu his karşısında inliyoruz ve o da kollarını bedenime sıkıca sarıyor. Onun içine gömülmeyi seviyorum ve sonunda hareket ettiğinde, ben de onunla birlikte hareket ediyorum. Ben içine girip çıkarken gözlerimin içine bakıyor.

Kıçını avuçluyorum ve açısını ayarlayarak onu yataktan kaldırıyorum. Titrediğini hissettiğimde, içindeki gizli zevk merkezini bulduğumu anlıyorum. Uzun, yavaş vuruşlarla içine pompalarken inliyor.

"Benim için gel, Emmy," diye homurdanıyorum, her vuruşu en çok ihtiyaç duyduğu yere yapmak için zorlanıyorum. İç duvarları dalgalanıyor ve kıçımı kavrayıp inliyor. Kalçalarını kaldırıyor, içindeki cehennem kedisini yönlendiriyor, itiş için benimle eşleşiyor, sonra tüm horozumun üzerinde paramparça oluyor.

İçimden bir inilti daha kopuyor, ama daha yüksek sesle, taşaklarım sıkılaşıyor ve sertçe boşalıyorum. O kadar sert boşalıyorum ki, eğer yatıyor olmasaydım muhtemelen bayılırdım.

Gözleri gözlerime kilitleniyor ve omurgamda karıncalanmalar başlıyor, ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Onu sevmek bana daha önce hiç tatmadığım bir haz veriyor. Ona başka bir insana hiç olmadığım kadar bağlı hissediyorum.

Emmy bana güveniyor. Emmy'nin bana ihtiyacı var. Beni istiyor. Beni istiyor.

Bir yabancı.

Tutku aklımı başımdan alıyor ve sonunda şairlerin buna neden aşık *olmak* dediğini anlıyorum. Bir keresinde uçaktan atlamıştım, uzun zaman önce.

İlk başta soğuk hava ve kulakları sağır eden rüzgârın uğultusu beni şoke etti. Sonra neşelendim, bağlarım çözüldü, devrildim ve döndüm, esintide dans ettim. Kendimi bir tanrı kadar özgür ve güçlü hissediyordum, ta ki aşağıya bakıp yerin yaklaştığını görene kadar.

Skydiving gerçek özgürlüğü deneyimlemenizi sağlar ama sadece kısa bir süreliğine. Asıl zorluk iniştir ve ne kadar sert ineceğiniz ne kadar hazırlıklı olduğunuza bağlıdır. Ya koşarak yere çakılırsınız ya da her şeyi berbat edip iki bacağınızı da kırarsınız.

Şu anda, hiçbir şey için onu sevmek için hissettiğim kadar hazır hissetmemiştim. Emerald Lee beklemeye değerci. Uğruna savaşmaya değerci. Uğruna her şeyden vazgeçmeye değeri.

Kararımı verdim. Babamı arayıp tahttan feragat ettiğimi bildireceğim. Emmy'nin büyükbabası ailesine pislik gibi davranmış. Omzunda bir çip olmasına şaşırmadım. Para bazı insanların kötü davranmasına neden oluyor. Reid ve benim farklı olduğumuzu düşünmek istiyorum, yaşlı adam bile kendi tarzında. Ama o bizi tanımıyor ve onu incitme riskine girmeyeceğim.

Onunla birlikte olduğum sürece nerede yaşadığım umurumda değil. Ne tür bir iş yapacağımı bilmiyorum ama bir aileyi geçindirecek kadar kazanabileceğime eminim. Her şeyden ve her şeyden vazgeçebilirim ama feda etmeyi reddettiğim tek şey kalbim. Gerçekten benim olan tek şey o ve ben onu zaten ona verdim.

"Bu harikaydı," diye mırıldanarak kollarını başının üzerinde geriyor. Yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor ve gözleri parlıyor. "Tekrar yapabilir miyiz?" diye soruyor, bir tutam saçını işaret parmağının etrafında döndürerek. Burnunun ucunu öpüyorum ve başımı sallıyorum.

Eğer benimle evlenirsen, bunu her gün yapabiliriz.

Umarım gözlerim henüz yüksek sesle konuşmaya hazır olmadığı mesajı iletliyordur. Onunla bana izin verdiği kadar zaman geçirmeyi planlıyorum. Onu mutlu ettiğimden emin olduğumda, ona ailem hakkında biraz daha fazla şey anlatabilirim. O zamana kadar, umarım bir önemi kalmaz.

"Kitaplarındaki kadın kahramanlardan biri gibi mi hissediyorsun?" Prezervatifi atmak için kenara çekilerek alay ediyorum. Tatlı vücudunu memnuniyetle kıpırdatıyor ve bana durgun bir bakış fırlatıyor.

"Hayal ettiğim her şeyden daha iyi."

Parmağımı karnının ve kalçalarının tepelerinde ve yamaçlarında gezdiriyorum, dokunduğum her yerde tüylerim diken diken oluyor. Karnı gurulduyor ve başını geriye atıp gülüyor.

"Açlıktan ölüyorum," diyor oturduğu yerden kalkarken. "Randevumuz için giyinsem iyi olacak."

Bir kar fırtınası bize doğru geliyor. Yollar muhtemelen kapanmıştır ve ben de B planı yapmanın zamanı geldiğini düşündüm.

"Sipariş vermeye ne dersin?" Kendimi onun ayrılmış kalçalarının arasına yerleştirerek soruyorum. "Yemek istediğim her şey burada."

Memnun bir iç çekişle arkasına yaslanır ve zevke teslim olur.

Kar fırtınası tahmin edildiği gibi geldi ve o gece yemeğe hiç gidemedik. Ne ertesi gün, ne bir sonraki gece, ne de ondan sonraki gece onun kulübesinden ayrılmadık. İş için ya da yazar arkadaşlarıyla görüşmek için kısa molalar veriyoruz ama birbirimize çok bağlıyız.

Her boş anımı onunla geçiriyorum ve kendimi her geçen dakika ona daha da aşık olurken buluyorum. Onun da bana karşı hisleri var ve ayrılış zamanı ikimiz için de ağır bir yük oluşturuyor.

Emmy'nin çıkış yapacağı sabah babamı arayıp planımı anlattım. Ciddi olduğumu biliyor. Kararımı vermiştim ve o da beni vazgeçirmeye çalışmama nezaketini gösterdi. Babam metanetli ve destekleyici, beni her zaman seveceğini ve elinden geldiğince yardım edeceğini söylüyor. Beni yoksul bırakmayacak ama kararım, karımı ve ailemi tek başıma geçindirmem gerektiği anlamına geliyor.

Babam nedenlerimi anladığını söylüyor, ancak ihtarnameyi değiştiremediği ya da beni maddi olarak desteklemeye devam edemediği için üzgün. Emmy benim mavi yakalı bir işçi olduğumu düşünüyor, bu onun hayatında bir değişiklik yaratmayacak. Ayrıca, zengin insanlardan nefret eder ve ben bu konuda iyi olacağım, çünkü bir fakir olacağım. Gerçekten. Büyük Ayı'yı satmam gerektiğini biliyorum ve bunu yapmaya hazırım. Kararımı verdim ve pişman olmayacağımı biliyorum.

Babam bana sadece tek bir tavsiyede bulunuyor ama o da tüylerimi diken diken ediyor. Emmy'nin kararını onun yerine vermeye hakkım olmadığını söylüyor. Hikayenin tamamını öğrenip kendi kararını vermesi gerekiyormuş. Adam haklı. Aptallık ettim. Tüm bu olanlara yanlış açıdan bakıyormuşum.

Onu bulmalı ve ona her şeyi anlatmalıyım.

KEDILER ÇANTALARA AIT DEĞİLDİR

EMMY

I Ellerimin titremesini durdurmak ve dergiyi sabit tutmak için yatağa yığılıyorum. Neye baktığımı anlayamadan gözyaşlarımı siliyorum. Bunun gerçekten o olduğuna hâlâ inanamıyorum. Ama öyle. O adam Aşığım, Vogue Weddings'in parlak sayfalarından penguen kıyafeti giymiş bir şekilde bana sataşıyor.

Makale, Reid ve Maddie Griffin'in milyarder ailelerinin ev sahipliğinde, lüks aile malikanelerinde gerçekleşen gösterişli düğünlerinden bahsediyor. Ve işte orada, sağdıç, kameraya gülümsüyor, seçkinlerle birlikte şampanyasını yudumluyor. Kısacası, dünyada en nefret ettiğim insan tiplerinden biri.

O bir yalancı, ama neyse ki iyi arkadaşlarım var. Zoey lobide derginin bir yıllık baskısına rastladı. Bir şey bekliyordu, şimdi ne olduğunu hatırlamıyorum ama dergiyi karıştırıyordu, Griffi gördü ve bana göstermek için koştu.

Hepimiz Griff'in tatil köyünde çalıştığını sanıyorduk ama artık bunun saçmalık olduğunu biliyoruz. O bir yalancı, dürüst bir mavi yakalı işçi değil. Tatil köyünün sahibi olan lanet bir yalancı. Lanet yalancının adı Griff bile değil. Bay Theodore Fancy Pants Griffin, gizli milyarder.

Haftanın büyük bir bölümünü paylaştığımız yatağın yanındaki zemin vıcık vıcık buruşmuş kağıt mendillerle dolu ama gözyaşlarımı yeterince hızlı silemiyorum. Akıp gidiyorlar. Sayfaları çevirmek için mücadele ediyorum ama yeterince gördüm ve

dergi. Kucağımdan kayarak yere düşüyor ve ayaklarımın dibindeki çöp yığınınna katılıyor.

Derin bir nefes aldım ve kendimi hareket etmeye zorladım. Griff beni havaalanına götürmeyi teklif etti ama o gelmeden buradan gitmem gerekiyor. Tutkumuzun sıcaklığında yaptığımız gelecek planları sona erdi. Onu görmek istemiyorum ve hızlı hareket etmeliyim.

Çok geçmeden, tüm şifonyer çekmecelerini boşalttım ve gardıroptaki askılardan her eşyayı çıkardım. Yanımda getirdiğim her şeyi küçük topar haline getirip bavula doldurdum. Tuvalet malzemelerimi topar toplamaz, buradan gidiyorum. Gideceğim. Sonsuza kadar.

Keder ve öfke bir arada damarlarımda dolaşüyor ve baskın olmak için yarışıyor. Hangisinin daha güçlü olduğunu bilmiyorum. Gözyaşlarımı silerek kurumalarını istiyorum. Seçeneklerim üzerinde çalışabilmem için sakın bir kafaya ihtiyacım var.

Beni bulup kendini açıklamaya çalışabilir. Kısa bir süre tüm sosyal medyayı kapatmayı ve adımları değiştirmeyi düşündüm ama yanlış bir şey yapmadım. Ayrıca, menajerime bunun için para ödüyorum. Griffle, öksürükle, Theodore'un süslü pantolonuyla ilgilenebilir. Onun yalancı kışını bir daha asla görmek istemiyorum.

Bu ne cüret? Neden bana söylemedi? Neden başka biri olduğuna inanmama izin verdi? Elbette, ona açıkça sormadım ama o da beni düzeltmedi. Benim kitabımda ihmal edilen bir yalan hala yalandır.

Kes şunu, Emmy. Kendini topla.

Neden ona aşık oldum ki? Sadece bir gecelik bir ilişki olması gerekiyordu. Gizli milyarder Theodore Griffin'in benim için bir parça olması gerekiyordu, tam tersi değil.

Gah! Kendime çok kızgınım. Ona da kızgınım. Bana karşı bu kadar iyi olmaya nasıl cüret eder? Benimle ilgilenmeye, beni sevmeye ve beni kendi yörüngesine çekmeye nasıl cüret eder? Ona aile geçmişimi anlattım. Gerçeği öğrendiğimde nasıl hissedeceğimi biliyor olmalıydı. Nasıl bu kadar dikkatsiz olabilirdi?

Aklımı kaybedeceğime inanın ve şimdi bana bakın. Sıcak karmaşa ekspresi. Yaşayan bir aşk kitabı klişesi.

Banyo çekmecelerini son bir kez gözden geçiriyorum ve tuvaleti kullanıp gitmeye hazırlanıyorum. Kabinin içinden, tuvaletin sifon sesinden duyulacak kadar yüksek bir patlama sesi geliyor.

"Emmy!" diye gürliyor, botları ahşap zemine sertçe iniyor. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve ortadan kaybolup beni rahat bırakmasını diliyorum.

"Git başımdan!" Onu susturmak için iki musluğu da açtım.

"Seni incittiğim için özür dilerim. Her şeyi berbat ettim bebeğim, lütfen açıklamama izin ver."

"Ben her şeyi biliyorum. Lütfen git buradan." Kendimi savunmak tüm cesaretimi toplayabilmemi gerektiriyor ama bu çok yorucu. Parçalara ayrılmama dakikalar kaldı.

"Emmy, lütfen." Sesi çatlıyor ve kırılganlığı kalbimin tellerine dokunuyor. "Düşündüğün gibi değil. Daha karmaşık. Açıklamam gereken çok şey var."

Banyodaki aynadan gözleri kamaşmış bir karmaşa bana bakıyor. Kafam karışık ve korkmuş durumdayım ve ne yapacağımı bilmiyorum. Bu nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, kesin olan bir şey var. Sadece birkaç gün oldu ama aramızdaki duygular çok derin. Buradan çıktığımda, kapanışa ihtiyacım var. Onun hikayesini duymalıyım. Ayrıca, ona karşı koyacak gücüm yok. Kapıyı ihtiyatla açıyorum.

Gözleri umut dolu ve ona bakarken kalbim yerinden çıkacakmış gibi atıyor. Ben ona aşığım. Ve yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da bana aşık.

Yere bakar ve ellerini ceplerine sokar. "Emmy," diye yalvarıyor, "Para meselesi gerçek değil, biliyorsun. Ben öyle biri değilim."

Duvara yaslanıyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Sözleri doğru gibi geliyor ama cevap vermiyorum.

"Ben para istemiyorum. Bu tür bir hayattan nefret ediyorum. Mutlu olmak için buna ihtiyacım yok" diyor.

Duygulu gözleri doğrudan kalbimin içine bakıyor. Kollarımı iki yanıma bırakıyorum ve biraz daha dik duruyorum.

"Seni seviyorum Emmy. Ve günün sonunda, ben sadece bir erkeğim ve senden beni olduğum gibi sevmeni istiyorum. Beni. Sadece beni."

İçimde tuttuğum nefesi dışarı üflüyorum ve ellerimi birbirine geçirip başımın üstüne koyuyorum. "Bana gerçeği söylemeni imkânsız hale getirdim, değil mi?"

Başını hayır anlamında sallar. "Bunların hiçbirisi senin suçun değil. Hepsi benim suçum. Ama bilmen gereken başka bir şey var."

Beni kanepeye götürüyor ve yanıma oturuyor, sonra da bulmacanın tüm parçalarını dolduruyor. Bana ailesinden, kardeşinden ve miras konusunda ne kadar baskı hissettiğinden bahsediyor. Aşkı doğru nedenlerle seçmek istiyor, bir son tarih tarafından zorlandığı için değil. Ayrıca ağabeyi ve babasının onu bana gerçeği söylemesi için zorladığını da itiraf ediyor.

Büyükannemin başına gelenlerden dolayı onları kendi hikayemde kötü adam olarak görmek benim için çok zor. Bu insanlar aynı değil.

Kendi önyargılarım beni gerçeklerden uzaklaştırdı. Sebeplerini anlıyorum ve samimi olduğuna inanıyorum. Bu da bizi bazı kararlar vermek zorunda bırakıyor.

PONY BİNİŞLERİ

GRIFF

I onun güzelliğine inanamayarak bakıyorum. Emmy kapıdan çıkıp gitmedi ve kafamda bir kağıt ağırlığı kırmadı. Bacaklarını altına sokmadan önce koltukta kıpırdanıp pozisyon değiştiriyor.

On
u.

"Her şeyden önce ben de seni seviyorum," diyor iç çekerek. "Ama birkaç sorum var."

"Tüh." Elinin arkasını şefkatle öpüyorum ve o da tatlı tatlı gülümsüyor. Onu çok seviyorum, hayatının sonuna kadar her gün böyle gülümsemesi için her şeyi yaparım.

"Annen akşam yemeğinde taç takıyor mu?"

Sorusu beni şaşırtıyor ve gülüyorum. "Tacı yok, o yüzden hayır."

Dudaklarını birbirine bastırıyor ve kaşlarını çatıyor. "Neden olmasın?"

Bir taç isterdim." Kafam karışmış bir şekilde bakışlarımı ona dikiyorum ve o da gülüyor.

"Şaka. Taç ya da midilli istemiyorum ama güzel manzaralı bir ofis istiyorum."

"Ne diyorsun sen?"

"Burası senin mutlu yerin Griff ve ben Büyük Ayı'da kalmak istiyorum. Seninle birlikte. Burası mükemmel bir yer."

Bu kadınla evlenmek ve kalan günlerimi onunla geçirmek istiyorum. Emerald Lee'nin katmanlarını ve karmaşıklığını tanımak için bir ömür yeterli değil.

"Büyük Ayı, feragat etmeyi kabul ettiğim mirasın bir parçası, Emmy. Mülkü satmak zorundayım. Orayı satın almak için ailemin parasını kullandım ve orada kalmayı doğru bulmuyorum."

Ben içinde bulunduğum durumun çılgınlığı üzerine düşünürken o bir tutam saç parmağına doluyor ve sıkıca döndürüyor.

"Doğum günün hangi ayda?" diye soruyor.

"Haziran. Neden?"

"Güzel, daha çok vaktimiz var."

"Benimle evlenmek istediğini mi söylüyorsun?"

"Kibarca rica edersen yaparım," diye şımarıyor. Onu kollarıma çekiyorum ve sıkıca sarılıyorum. Onu asla bırakmak istemiyorum. Asla. Gelecekteki çocuklarımıza anlatacak müthiş bir hikâyemiz var ama şu anda başka söze gerek yok.

Onu öpüyorum ve o da benim tutkuma karşılık vererek kendini kucağıma bırakıyor. Göğsünü avuçluyorum, dokunuşumu karşılamak için eğilirken yumuşak tümseği avucumun altında yuvarlıyorum.

Üzerinde bir kazak ve kot pantolon var, ayakları çıplak. Kot pantolonunun fermuarını açıyorum ve külotuyla birlikte kaydırarak çıkarıyorum. Uzun çıplak bacaklarını benimkilerin üzerine yerleştiriyorum ve sağ ayağını kavrayıp başparmağımla ayak tarağına masaj yapıyorum. Gözlerini kapatıyor ve onu uzun ve derin bir şekilde öpüyorum. Gözlerini açıyor ve benimkileri buluyor, ben ayak bileğini ovarken göz teması kuruyorlar.

Ayak bileğinden baldırına kadar öpüyorum, bacağının yukarısını keşfetmek için uzun ve yavaş darbeler kullanıyorum. İç uyluğuna ulaştığımda, ihtiyaçtan kıvranıyordu. Bacaklarını kalçalarımın iki yanına ayırarak kendini açıyor. O hazır ama ben onu daha da ateşlendirmek istiyorum. Dikkatimi kalçalarına ve karnına veriyorum, yumuşak tenini yavaşça, dikkatlice öpüyorum.

Sütyenini çözmeden önce kazağının eteklerini kavırıyor ve sıyrılıyor, böylece benim için çıılçıplak kalıyor. Çıplak, ıslak, istekli ve tamamen

Benimkileri. Onun güzelliğinden tahrik olmuş bir halde kıyafetlerimi çıkarıp onunkilerin yanına bırakıyorum.

Kaya gibi sertim ve onun dokunuşu için can atıyorum. Ereksiyonum ona doğru geriliyor ve dudaklarını yalayarak alevlenmiş tepeye ve ağlayan uca bakıyor. Onu kucağıma alıyorum ve o da dizlerini kalçalarımın iki yanına yerleştiriyor. Şaftımı kavrayıp girişine doğru eğdiğimde kendini desteklemek için ellerini omuzlarıma koyuyor. Meme uçlarından birini ağzıma aldığımda başını geriye atıp inliyor.

"Bekle. Prezervatif," diye homurdanıyorum, kot pantolonumdan bir tane alıp takmak için uzanıyorum. İşim bittiğinde ağırlığını bana veriyor, gücünü kullanarak kendini doğru açıyla kaldırıp indiriyor. Mükemmel vücudu bana bir eldiven gibi oturuyor ve kalçalarını ileri geri hareket ettirerek kendi ritmini buluyor.

Elimi aramıza sokuyorum ve başparmağımı onun üzerinde kullanıyorum. İleri geri sürtünüyor, zevkle haykırıyor. Hızını artırdıkça bacakları titriyor. Başımı kavırıyor ve beni kendine doğru çekiyor.

Alnım göğsüne düşüyor ve aşağı bakıyorum. Vücutlarımızın birbirine karışmasını izlemek için mükemmel bir bakış açısı. Yavaşça bastırıyorum ve şişmiş yumrusunun etrafında dönerek içine pompalıyorum, ikimiz de efordan nefes nefese kalıyoruz.

İç duvarları kasılmaya başlıyor ve ben de çabalarımı artırıyorum. Tüm vücudu geriliyor, başını benimkinin üzerine düşürüyor ve boşalırken miyavlıyor.

Ateşli bir karıncalanma kasık bölgemden başlayıp omurgam boyunca yayılıyor. Orgazma giden süreç kısa ve keskin. İçimdeki ve onun içindeki yaşam pompasını hissettiğimde birkaç saniye içinde sıfırdan yüze çıkıyorum. Dalga dalga endorfinler sistemimi dolduruyor ve sessiz bir sakinlik içime yayılıyor, beni daha önce hiç hissetmediğim kadar rahatlatıyor.

"Beni sevdiğin için teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, kalp atışlarımız durana, tenimizdeki ter kuruyana kadar birlikte sallanırken.

Emmy'yi kollarımda tutmak mutluluk verici. Rahatlama ve coşku iç içe geçerek mükemmel bir an yaratıyor. Onu nazıkçe öpüyorum, bu duygunun hiç bitmesini istemiyorum.

Son. Sonsuza kadar böyle hissetmek istiyorum.

Onunla birlikte.

Zümrüt. Benim değerli
mücevherim. Benim biriciğim.

Sonsuz aşkım.

EPILOG

EMMY

I Griff ile tanışmamın ve hayatımın tamamen değişmesinin üzerinden bir yıldan fazla zaman geçti. İlkbaharın sonlarında güneşli bir günde Big Bear'da evlendik. Konuk listesi çok küçüktü, sadece yakın arkadaşlar ve aile. Samimiydi.

ve harikaydı ve bizi ve değerlerimizi mükemmel bir şekilde yansıtıyordu.

Griff'in ailesi çok hoş insanlar. Beni ailelerine kabul ettiler ama annem ve büyükannem için de yaygara kopardılar. Gardlarını tamamen indirip güveneceklerini kesin olarak söyleyemem ama hepimiz doğru yönde küçük adımlar atıyoruz.

Reid ve Maddie bizi düzenli olarak ziyaret ediyor. Maddie çok tatlı ve güvenilir bir arkadaş olmaya başladı. Onunla vakit geçirmeyi seviyorum. Flora adında bir ablası var ama beni ailesinin bir parçası olarak görüyor. Ne zaman bir araya gelsek, kardeşler her fırsatta birbirlerine bok atıyorlar. Şakalaşmalarıyla bizi gülme krizine sokuyorlar.

Griff Big Bear'da çalışmayı seviyor ama babasıyla aralarında yeni bir yakınlığın filizlendiğini fark ettim. Son zamanlarda Griffin Industries'in merkezinde daha fazla zaman geçiriyor. Onun için potansiyel bir değişimin yolda olduğunu hissediyorum ama kesin bir şey söyleyemem. Onun büyümesini, değişmesini ve kendi yolunu bulmasını izlemeyi seviyorum. Griff evlenmemize aldırmadığını söyledi ama mirasını almak için son tarihin yaklaştığını biliyordum.

Paranın onun için önemli olmadığında ısrar ediyor ama ben buna katılmıyorum. Hayatta kendi yolumuzu çizebileceğimizi biliyorum, yine de onu hakkı olanı talep etmesi için cesaretlendirdim. O parayla diğer insanlar için çok şey yapabiliriz. Bu bizimle ilgili değil, desteğimizden faydalanabilecek olanlara yardım etmekle ilgili.

Vahşi yaşamın ve doğal ekosistemlerin korunmasına yardımcı olmak onun kimliğinin ayrılmaz bir parçasıdır. Benim iyiliğim için bu yönünü feda etmesine gerek yok. Savunmasız insanları ekstra eğitimle destekleyebileceğimiz pek çok fikrim var. Ama para uzaktaki bir akrabamıza giderse hiçbir şey yapamayız.

Big Bear'da yaşamayı seviyorum ve bir başka çok satan roman yazmak için ilham aldım. Geçtiğimiz yıl benim için çok şey değişti ama kız arkadaşlarımla hayatları da değişti. Big Bear'da geçirdiğimiz süre boyunca aşkı bulan tek kişi ben değildim.

Benim gibi, Mina da asla çıkmayacağına söz verdiği erkek tipiyle ilgili kendi kişisel kuralını çiğnedi. Onun için futbolcular. Tatilimiz sırasında SF Cougars'ın oyun kurucusuyla tanıştı ve delicesine aşık oldu. Mina ve Palmer, Palmer'in Cougars ile sözleşmesinin olduğu San Francisco'ya taşındılar.

Cassia, Cord adında bir kovboya aşık olmuştur. Onun çiftliğinde yaşıyorlar ve Corbin adında yeni bir erkek çocukları var. Cord onun için çok iyi oldu, onu sakinleştirmeye gerçekten yardımcı oldu. Yeni kitaplar yazıyor ve çok mutlular.

Paige Cam'e aşık oldu, her zaman istediği dağ adamına. O Cord'un kardeşi. En yakın iki arkadaşımın bir nevi kardeş olmaları ve yakınlarda yaşamaları beni çok mutlu ediyor. Paige ve Cam zamanlarını çiftlik ve Paige'in ailesiyle vakit geçirdiği Austin'deki aile evi arasında bölüşüyorlar.

Clover ve aşık olmayacağını söylediği adam, Atlas, birbirleri için deli oluyorlar. Onun çiftliğinde yaşıyorlar ve çok da mutlular.

Zoey yerel şerif Brock'a aşık oldu. Zoey'nin meşhur tek gözlü chihuahua'sı Woofers ile birlikte bizden çok da uzak olmayan şirin bir kulübede yaşıyorlar.

Bir öğleden sonra hafif eğimli tepelere bakan ofisimde oturmuş, bir sonraki romanımı planlıyordum. Ofis, kulübenin sessiz bir bölümünde yer alıyor. İnsanlarla bağlantıda olduğumu hissediyorum ama yine de mahremiyetim ve sessizliğim var.

Golden retriever köpeğimiz Milo, ayaklarımın dibindeki kabarık köpek yatağında yatıyor. Griff habersizce ofise giriyor, bu alışkanlığı beni çıldırtıyor ama gülümsediğinde eriyip gidiyorum.

Milo başını kaldırıyor, bir gözünü açıyor, sonra sırt üstü yuvarlanıyor, pençeleri havada. Yere yatıp tüylü karnını kaşıyorum. Milo memnuniyetle hırlıyor ve kafamı kaldırdığımda Griff'in kemer tokası görüş alanıma giriyor.

"Göbeğimi ovmaya ne dersin?" Griff gömleğinin eteklerini pantolonundan ayırıp yukarı kaldırarak sorar.

"Sen de mi?" Gergin kasların lezzetli genişliğine bakarak şımarıyorum. Onu yaklaştırmak için kalçalarını kavıyorum ve dilimi göbek deliğinin etrafında döndürerek karnını öpüyorum. Kot pantolonunun altında belli belirsiz bir şişkinlik oluşmaya başlıyor. Parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor, sıkılmış dişlerinin arasından tıslıyor.

İşler çok ileri gitmeden kendimi ayağa kaldırıyorum. Ofisin kapısı ardına kadar açık. Herhangi biri geçip gidebilir ve bizi yakalayabilir. Ateşli sahneler yazabilirim ama başkaları izlesin diye canlandırmak istemiyorum.

Beni öpüyor ve o uzaklaştıktan sonra bile dudaklarımda lezzetli bir karıncalanma kalıyor. Sıcak kahverengi gözlerinde tatlı, yumuşak bir ışık yanıyor ve sesi duygularla boğuklaşıyor.

"Beni yaşayan en mutlu adam yaptın. Bunu biliyor muydun?"

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldanıyorum, tüm hayallerimi gerçekleştirdiğini bilerek. Tek istediğim karşılığında beni sevecek bir adamdı. Sigiller ve her şey ve biz birbirimize bunu veriyoruz.

"İşe ara vermek ister misin?" diye soruyor, başparmağını meme ucumun üzerinde gezdirmeden önce göğsümü avuçluyor. "Çünkü ben bu göreve hazırım ve yardım etmek için buradayım."

Dudaklarım yüzüme yayılan yavaş bir gülümsemeye dönüşüyor.
"Gerçekten de," diye mırıldanıyorum mutlu bir şekilde, dudaklarımı ait oldukları yere bastırmadan önce. Onunkine karşı.
Sonsuza kadar.

MİLYARDERİN ROMANTİZMİNİ SEVDİYSENİZ lütfen düşünün
Yorum bırakmak! Yazarlar için çok yararlı oluyorlar.

Griff'in kardeşi Reid'e ne olduğunu bilmek ister misiniz?

Reid ve Maddie'nin hikayesi TATLI TESLİMİYET'i yakında çıkacak olan ve ön siparişe açık bir antolojide bulabilirsiniz. Bonus puanlar - 99c'ye bir düzine yazarın hikayesini daha alacaksınız.

Reid ve Maddie'nin aşk hikayesini BURADA bulabilirsiniz.

FERN FRASER, ilk görüşte aşkın gerçek olduğunu bilen buharlı kısa çağdaş romantizm yazarıdır. Fern'in kitaplarında sahiplenici Alfa Kahramanlar ve onları dize getiren Güçlü Şımarık Kadınlar yer alıyor. Gerçek aşka giden yol her zaman düz bir çizgi değildir, ancak kahrkaha ve buharla mutlu sonlar gerçektir. Her Zaman.

FERN FRASER: Kalpli Kısa Romantizm ve Sıcak Mutlu Sonlar.

Tüm kitaplarımı Amazon'da
bulabilirsiniz. Beni Bookbub'da
takip edin
Beni Facebook'ta bul
Beni Instagram'da takip edin

FERN'İN haber bültenine KATILIN ve ücretsizler, eşantıyonlar, promosyonlar, yeni sürümler ve ön siparişler hakkında düzenli güncellemeler alın. Arzulamayı sevdiğiniz tek bir alfa kıvrımlı kadın instalove kısa romantizmini kaçırmayın.

Fern ile bağlantı kurmak ve önizlemelere, satışlara ve özel tekliflere erişmek ister misiniz? Fern'in Facebook'taki Muhteşem arkadaşlarına katılın!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.